

**Kılavuzumuz
bilimsel
sosyalizm,
silahımız
partimizdir**

**türkiye işçi partisi
merkez yayın organı**

çark başak

Yıl:1 sayı:5

16 nisan 1976 cuma

150 kuruş

**ONBES
GÜNLÜK**

MC sorumludur

Silahlı zorbalara, planlı, hesaplı cinayetlerini işlemeye devam ediyorlar. Sağcı, faşist grupların terörü MC iktidarının koruyucu kanadı ve açık desteği altında toplumun her katında geliştiriliyor. Katiller iktidarı yetkililerinin demecilerinde savunuluyor, onlara arka çıkılıyor. MC iktidarı tam bir sorumlusuzlukla ve gözü dönmüşlikle saldırıyor ve kendisi ile beraber toplumu uçurumun kenarına hızla götürüyor.

Burjuvazi ve onun iktidarı MC, çıkış yolunu böyle bir şiddet uygulamasında görüyor. Çünkü, MC iktidarının ne olup ne olmadığı emekçi kitleler her geçen gün daha iyi anılıyor. Durmadan artan fiyatlar, yeni yeni zamlar, anti-demokratik baskılar, yolsuzluklar vb. Olaylar kitlelerin mevcut sömürü düzenine karşı tepkisini yoğunlaştırıyor. Bir tarafta zor hayat şartları, diğer yanda MC iktidarının halka karşı politikası, mobilite ve çimento gibi yolsuzluk olayları MC'nin gerçek yüzünü sergileyen olaylar oluyor.

MC'nin dış politikada tutumu da iç politikadaki tutumunun bir devamıdır. İç politikada sömürü ve baskı demek olan MC iktidarı dış politikada karşımıza emperyalizme bağınımlık, ona boyun eğme şeklinde ortaya çıkarıyor. Yapılan anlaşmalarla ülke toprakları emperyalist ABD'nin hükümrânlığına terk ediliyor. NATO, ABD ile eski ve yeni yapılan anlaşmalar Türkiye'nin topeykin imhası tehlikesini getiriyor ve MC iktidarı, sonucu bu olan bir dış politikayı devam ettirmekte direniyor.

MC iktidarının iç ve dış politikası, artık dayanılmaz duruma gelmiştir. MC iktidarı, burjuvazinin en gerici, faşist güçlerinin odaklandığı bir iktidardır ve onun iktidardan uzaklaştırılması, buna mecbur bırakılması gerçekleştirilemez bir görevdir. Bu iktidarı düşürülmesi, toplumun demokratikleştirilmesi ve sosyalizm yolunda ilerlenemesinin ilk ve en önde duran hedefidir. Bu hedef aşılması ve MC iktidarından, onun sorumlularından, MC iktidarının anti-demokratik uygulamalarına katılan herkesten hesap sorulmalıdır.

çark başak

VATAN TOPRAKLARI SATILIK VEYA KİRALIK DEĞİLDİR

Ambargo dolayısıyla MC hükümetinin Amerika'ya gerçekten bir karşı çıkışta bulunmadığını, tersine, Amerika ile bağları daha pekiştirmek çabası içine girdiğini Partimiz defalarca belirtmişti. Yapılan yeni anlaşma bu teğhisin doğruluğunu kanıtlamaktadır. MC'nin bu politikası soğuk savaşın arkada bırakıldığı ve barış içinde birarada yaşama ve yumuşama politikalarının geliştiği, askeri blokların tasfiyesi konusunun tartışıldığı günümüz dünya koşullarına ve gidişine ters düşmektedir.

Türkiye toprakları üzerinde Nato ve Amerikan üsleri ve bu üslerde haber alma tesisleri, nükleer başlıklar ve bombalar, füzelere ve bombardıman uçakları buldukça Türkiye'nin ne komşu sosyalist ülkelerle, ne Orta Doğu'daki Arap ülkeleriyle, hatta ne de, genellikle, anti-emperyalist 3. dünya ülkeleriyle ilişkilerini geliştirip düzeltmesine, dış politikaları sorunlarında onların desteğini kazanmasına imkân yoktur. Bu üsler bölgedeki sosyalist ülkeler ve anti-emperyalist Arap ülkeleri için birer tehdit unsurudur, diğerleri için de Türkiye'nin emperyalizm safında bulunmasının göstergesidir. Bunun için de aradaki ilişkilerin güvenilirliği esas üzerinden gelişmesine engeldir. Yine eskiden beri belirttiğimiz üzere, Türkiye'nin Nato'ya dahil oluşu ve toprakları üzerinde bu yabancı üsleri bulunduruşu, onu, dünyanın herhangi bir yerinde çıkan bir anlaşmazlık ve çatışma sonucu başlatılacak bir üçüncü dünya savaşında ilk hedef yapacaktır. Nato stratejisi, nükleer bir dünya savaşını göz önünde bulundurarak dünya çapında tasarlanıp saptanmış bir stratejidir. (ABD önce bunu kendi ulusal savunma stratejisi olarak saptamış, sonra Nato'nun kabul etmesi için girişimlerde bulununca Fransa buna karşı çıkararak Nato'nun askeri örgütünden çekilmiş, Fransa engeli ortadan kalkınca da Nato Amerikan önerisini benimsemiştir.) Bu stratejide Türkiye'nin «korunması» kendi başına söz konusu değildir; topeykin savaşın kazanılması şart ve yükümleri söz konusudur ve bu açıdan, belli ülke ve bölgelerdeki taktik geri çekilmeler de stratejik hesaba dahildir. Hele 1967'den bu yana kabul edilmiş olan «esnek, kademele mükaabele» stratejisinde, savaşın ilk «kademe»lerine sahne olacak sınırlıklarının bu «kademe»de kendi gelecekle silah ve donanım olanaklarıyla kendi kaderlerine terk edilecekleri, azından edilebilecekleri, bilinmektedir. Kısa-cası, Nato, Türkiye'ye hiç bir gerçek koruma ve savunma teminatı sağlamamakta, tersine, ülkeyi, bir nükleer savaşta ilk hedef olmak tehlikesiyle karşı karşıya bırakmaktadır.

Türkiye'nin güvenliği, askeri bloklar dışı, bağlantısız, barış ve genel silahsızlanmadan yana bir dış politika izlenmesinde ve yalnızca yurt savunmasına yönelik bir ulusal stratejiyle ulusal silahlı kuvvetler örgütlenmesini gerçekleştirmesindedir. Bölgedeki komşu devletlerle dostluk ve saldırmazlık paktlarının yapılması, «kollektif güvenlik»in tek taraflı askeri bloklamalarda değil, rejim farkı gözetmeksizin yapılacak bölge ve dünya konferanslarında aranması, böyle bir dış politikanın ve ulusal savunma anlayışının unsurları olur.

ANLAŞMANIN NİTELİĞİ :

«Savunma işbirliği» anlaşması çelişkili hükümlerle doludur. Anlaşmanın 1. maddesinde «tarafaların bir diğerinin mutlak hükümrânlık hakkını tanıyıp saygı göstermesi esasına dayanmaktadır.» hükmü yer almaktadır. Oysa daha sonraki maddelerde ABD hükümetine tanıyan haklar, hiç de Türkiye'nin «mutlak hükümrânlık hakkı» ile bağdaşır nitelikte değildir. Bu anlaşma, Türkiye Cumhuriyeti'nin hükümrânlık yani egemenlik hakkını ihlal edici olması nedeniyle Anayasa'nın 4. maddesine aykırıdır.

Anlaşmanın, Türkiye toprakları üzerinde ABD hükümetine ulusal egemenlik ile bağdaşmayan haklar tanıması Türkiye devletinin ilkesiyle bölünmez bir bütün olduğu hükmünü koyan Anayasa'nın 3. maddesine aykırıdır.

Anlaşmanın üs ve tesislerdeki ABD yurtaşlarına Türkiye Cumhuriyeti kanunları dışında özel bir statü ve ABD hükümetine bir takım ayrıcalıklar tanıması, Türk Ceza Kanunu'nun 125. maddesinde yer alan «...Devletin hakimiyeti altında bulunan topraklardan bir kısmını devlet idaresinden ayırmaya matuf bir fiil» tanımına girmekte ve bu bakımdan anlaşmanın aksi, cezayı gerektiren bir fiil teşkil etmektedir.

Anlaşma hükümlerinin incelenmesi şu tabloyu ortaya çıkarmaktadır:

1 -> Anlaşmanın en önemli, üzerinde özellikle durulması gereken maddesi 3. maddesindedir. İki fıkradan oluşan bu maddenin 1. fıkrasında Türkiye Cumhuriyeti, ABD hükümetinin belli tesislerde alınacak savunma tedbirlerini yürürlüğe koymasına müsaade etmektedir. Müsaadenin verildiği tesisler de aynı fıkrada şöyle sıralanmaktadır: «Haberleşme tesislerinde karşılıklı kararaştırılmış haber toplama sistem ve şebekelerinde, Karaburun istasyonunda, İncirlik tesisinde.»

Aynı maddenin 2. fıkrasında ise «Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından tasvif edilen ve bu tesisler dışında kalan ABD (Devamı 11. sayfa)

İL TEMSİLCİLER TOPLANTISI YAPILYOR

Parti tüzüğüne göre yılda iki kere yapılması gereken «İl Temsilcileri Toplantısı»nın ikinci toplantısı, Merkez Yürütme Kurulu II. İl Temsilcileri Toplantısı'nın Partinin kuruluş toplantısı ile birlikte İstanbul'da yapılmasını kararlaştırdı.

Bu toplantıya, tüzüğün 24. maddesine göre, Merkez Yürütme Kurulu üyeleri, İl Yürütme Kurullarının başkan ve sekretreleri ve ismen çağırılı diğer parti üyeleri katılacak.

Toplantının gündemi Merkez Yürütme Kuruluna şöyle saptanmış bulunuyor :

1) Parti'nin süreli ve süresiz doğrudan ve dolaylı yayınlarının dağıtımı, abone, satış ve muhabirlik işleri konusunda görüşme;

2) Örgütlenme ile ilgili olarak :

ÖRGÜT VE ÖRGÜTLÜ ÇALIŞMA

İşçi sınıfının ve müttefiki emekçi sınıfların birleşmesini, sömürüye ve baskıya karşı mücadeleye sokulmasını ancak örgüt ve örgütlenme sağlayabilir. Sosyalist mücadele örgütü olarak verilir. Bu örgüt, işçi sınıfının politik hareketi olan partidir.

Varolan ve gelişen işçi sınıfı hareketini sosyalist politik çizgi üzerinde örgütlemek ve iktidar hedefine yönelmek Partinin başta gelen görevidir. Bu görev Partinin varoluş zedendir. İşçi sınıfının diğer örgütleri yanında sadece Parti böyle bir işleve sahiptir. Bu yüzden de Parti bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için mücadeleden işçi sınıfının içindeki en yetkin araçtır.

Parti, işçi sınıfının politik mücadelesinde sadece en önemli bir araç değil, aynı zamanda, bu işi yapabilecek tek araçtır. Partinin bu işlevini yüklenilebilecek başka bir örgüt düşünülmez. İşçi sınıfı tarihinde zaman zaman görülen aksi yönde yanlış eğilimler ise daima mahkum olmuş, tasfiye edilmiştir. Burjuvazinin egemen sınıf olarak sahip olduğu ve kontrol ettiği kurumlarla ve güçlere karşı, işçi sınıfının ideolojik ve politik saldırı Partidir. İşçi sınıfı, burjuvazinin her türlü saldırısından ancak Partisi vastasıyla en etkin biçimde göğüsleyebilir ve aşabilir. Ekonomik mücadelede, sendikal hareketi de politiktan kopuk değildir ve doğru yönde yürütülmesi sınıf partisinin varlığına ve etkinliğine bağlıdır. Ancak partisi vastasıyla sınıf bilincini geliştirir, sosyalist bilince ulaşabilir ve iktidar mücadelesinde ileri adımlar atabilir.

Parti bu görevlerini ve işlevini bilimsel sosyalizmin ilavizliğinde ve doğru bir programla sahip olarak yerine getirebilir. Ne var ki, bu, madalyonun sadece bir yüzüdür. Çünkü bunlara sahip olmak kadar önemli olan diğer bir nokta da, bu doğru düşünce ve programı yaşama gerektirebilecek, onlara bir anlam

sağlama eylemleri genelgesi uyarınca, şimdiye kadar yapılan çalışmalar, çalışmalar da karşılaşılan sorunlar, bulunan çözüm yolları, kazanılan deneyler ve önerileri kapsayan raporların görüşülmesi.

İş — Ötümizdeki yız dönemide Parti örgütlenmesinin belirli bir gelişme düzeyine çıkarılması için iş bölümlü ve çalışmaları koordinasyonunun sağlanması ile ilgili genel görüşme;

3) «Parti'nin yurt çapında etkinliğini artıracak ve Örgütünü geliştirecek yönde ve Örgüt'le ilgili dilekler.»

KURUCULAR KURULU TOPLANIYOR

Merkez Yürütme Kurulu sun toplantısında «Kurucu Kurulu»nun 1 Mayıs'ta İstanbul'da toplanmasını kararlaştırdı. Bu toplantıya kurucu üyeler, Merkez Yürütme Kurulu ve Merkez Disiplin Kurulu üyeleri katılacaklardır.

sömüren ve ezen her zaman bir sosyal sınıftır

Memurlar, öğretmenler, gençlik ve işçiler arasında başını alman giden siddet hareketleri, baskıcı uygulamalar, Doğu, Güneydoğu, Orta Anadolu illerinde mezhep ayrımı gözetilen, ırkçı ayrımlar gözetilen, bu uygulamayla sürdürülmektedir. Doğu ve Güneydoğu illeri, eskiden beri Türkiye'nin diğer illerine kıyasla daha baskıcı bir yönetime tâbi olagelmıştır.

Simdi de öyle anlaşılıyor ki mezhep ayrımları kıskirtılarak ırkçı, şoven politikalar uygulanarak fazısme bir kitle tabanı yaratılmak istenmektedir. Bunun en parlak örneği bildirilmiş gibi Hitler faşizminde olmuştur. Hitler arıktan alan ve olmayan ayrımları yapmış, yahudileri ortak düşman olarak kitlelerinin önüne koymuş ve bu ayrımla ve kıskirtmalarla kitle içinde kendisine bir taban oluşturmuştu. Fakat Doğu ve Güneydoğu illerinde daha da siddetini arttıracak uygulanan ırkçı-şoven milliyetçi uygulamaların başka amacı daha var sanırız. O da Doğu illerinde baskıcı daha da arttırılabilir ve daha fazla mümkünse o kadar hazırlanmış oldukları ama vaktiyle meclisten geçirmemiş oldukları bölgesel skynönetim biçimi deşilise ilân edebilir, uygulayabilir hale getirmek için bu kıskirtmalar, bu ırkçı şoven baskılar arttırılarak yürütülmektedir. Bu mezhepçi ve ırkçı ayrımların amacı, işçiler halk kitlelerini çarşıya almama itmek, olaylar çıkarmak ve sonra bunları bahane ve gerekçe olarak kullanıp Doğu ve Güneydoğu'daki baskıları daha da siddetlendirebilmek, ellerinden gelirse bir bölgesel skynönetimi uygulayabilmektir.

Bu durumda yapılması gereken iki iş vardır. Birincisi, tüm Türkiye'de demokratik hak ve özgürlüklerin korunması, geliştirilmesi ve geliştirilmesi mücadelesi yapmaktır. Doğrudan ırkçı-şoven baskılara, haksızlıklara ve ezici uygulamalara karşı halkın demokratik ve özgürlüklerini korumak, geliştirmek ve geliştirilmesi mücadelesi verilmelidir. Ama bu mücadele verilirken karşı taraftan hazırladığı provakasyonlara, çağışmalar çıkartıp bunları baskıcı, şoven yönetime için bir bahane olarak kullanmak istemeye de alet olmamaya sun derece dikkat etmek gerekir. Ne kadar iyi ni-

yetle demokratik, ilerici niyetlerle olursa olsun, hesaplaşma yapılabilecek hareketler, halk kitlelerinin çirkin vemez yollara sürülüp, onları kırılmasına, perişan olmasına sebep olacak hareketler, asla tevessül edilmemesi gereken yollar, hareketlerdir. Bu konuda dikkat edilmesi gereken en azından birkaç nokta daha var kanısındayız. Nerede sömürme, sömürülme her ve ezilen ayrımların her ayrımlı söz konusuna, unutmamak gerekir ki her yerde ve her zaman sömüren ve ezen her sosyal sınıftır. Eğer bir iktidar ezici, baskıcı, zulmedici bir politika içindeyse, böyle bir sömürme ve ezilme politikası bütün bir ulus adına ve hesabına değil; sömürülce egemen sınıf adına ve hesabına yürütülmektedir. Egemen sömürülce sınıflar dınyanın her yerinde bir taraftan kendi işi ve emekçi sınıfların sömürülmesinin en siddetli ve keskin biçimde yürütüldüğü yerlerde ve zamanlarda daha bir ulusa, o ulusun halkıyla egemen sömürülce sınıfları arasında ayrım gözetilir. Meselâ Amerikan emperyalizminin karşı en siddetli ve keskin mücadeleye vermiş olan Vietnam halkı ve yöneticileri daima ve ısrarla Amerika'nın emperyalist askeri, siyasi gücüne, bu gücü temsil eden Amerikan devleti ve Amerikan tekelci burjuvazisiyle Amerikan halkını birbirinden ayırmış ve Amerikan halkını dost gördüklerini, düşman bellemeliklerini devamlı şekilde belirtmişlerdir. Türkiye'de Doğu ve Güneydoğu bölgelerinin durumu, bir taraftan kapitalizmin eşitsiz gelişme kanununu bir neticesidir; diğer yandan da şoven milliyetçiliğe kendisini kapırmış olan burjuvazinin gücünü her ayrımlı gözetici politikasını bir sonucudur. Bu her iki durumu karşı da mücadele vermek gerekir. Türkiye'de esasen bugün gündemde birinci madde, esas temel mücadele, demokratik hak ve özgürlüklerin korunması, geliştirilmesi ve geliştirilmesi mücadelesidir. Doğu ve Güneydoğu'da şoven-ırkçı uygulamalara baskılara karşı yapılacak mücadele bir yanyıla Türkiye'nin bütününde yürütülen ve daha da yürütülecek geliştirilerek olan toplumu demokratikleştirme mücadelesinin bir parçasıdır.

Ama Demokrasi mücadelesi bugün 20. yüzyılın son çeyreğinde sosyalizm mücadelesinden ayrı olan, ondan ayrı düşünülmesi bir mücadele değildir. Sosyalizmi hedef almayan, sosyalizm doğrultusunda verilmeye anti-emperyalist bağımsızlık mücadeleleri ve demokrasi mücadelesi, kalıcı, olumlu sonuçlara erişemez. Türkiye İşçi Partisi toplumun bütün sınıflarına bu açıdan bakar. Yani işçi sınıfı açısından, bilimsel sosyalizm açısından bakar ve bütün mücadelelerde bu hareketin temel, ana amacını, yani tüm işçiler ve emekçi halk kitlelerinin sömürülmesinin, baskıdan, ezilmekten, horlanmaktan kurtulmasını amacını bir an için bile gözetmez. Toplumdaki bütün toplumsal hareket ve akımları bu açıdan değerlendirir. Kendi başına ele alınan bir hareket ve akım, kendi başına ne kadar ilerici ve de-

mokratik görünse daha, eğer işçi sınıfının ve müttefiki emekçi kitlelerin sosyalizmi hedef alan hareketine ters düşüyorsa, ana hedefe ulaşmayı engelleyen bir etki yapıyorsa, o zaman o hareket, bu açıdan değerlendirilerek az da olsa, karşı bir tavır alınır. İşçi sınıfının ve müttefiki emekçi kitlelerin hareketinin bütünlüğünü ve birliğini korumak şarttır. Bu bütünlük korunmazsa, bu ancak sömürülce şoven burjuvazinin işine yarar. Ancak sosyalizmdir ki bütün halk kitleleri özgür, eşit, kardeşçe, barış içinde, birlikte yaşayabileceklerdir. Sosyalistler, işçi sınıfının sosyalist hareketi bunun için çalışır. Bizim görüşümüz böyle birlik ve beraberlik baskıcı yöntemlerle, zorla elde edilmez. Halk kitlelerinin gönülleriinde özgürce oluşan, halk kitlelerinin kendi özgür iradelerine kabul ettikleri bir birlik ve birleşimle ancak kalıcı, sağlam, olumlu neticeler verir. Zaten 20. yüzyılın son çeyreğinde baskı ve siddet yöntemleri, sömürülce yöntemler dınyanın her tarafında birbirini ardından iflas etmektedir. Türkiye'de de bu eşit yöntemler ve bu eşit bir rejimi oluşturma izlenimleri mutlaka işçi ve emekçi kitlelerin dayanışma içinde, özgürce bir beraberlik içinde verecekleri mücadeleleri hüsrana uğratabilecektir.

Genel Başkan Behice Boran'ın Gaziantep 2. Bölge Temsilcileri Toplantısı'nda yaptığı konuşmanın.

EĞİTİM ÇALIŞMALARI

Merkez Eğitim Bilim ve Araştırma Bürosu tarafından hazırlanan eğitim çalışmaları bir süreden beri bazı örgütlerimizde uygulanmaya başlandı.

Bursa, Kocaeli ve Kdz. Ereğlisi'ndeki örgütlerimizden başlatılan eğitim çalışmaları sürüyor. İstanbul İl Örgütü'ne bağlı işçi örgütlerinde de 11 Nisan Pazarı gününden başlayarak 23 Mayıs gününe kadar sürececek olan bir dizi eğitim çalışmaları başlandı. Bu ilk programda işlenecek konular şunlar :

- Sınıf Partisi ilişkisi ve Parti'nin niteliği,
 - Sosyal Demokrasi ve İşçi Sınıfı Hareketi,
 - Çarşımız Kapitalizminde Sosyalizme Geçiş çabaları,
 - Parti ve Sendikalar,
 - İşçi Sınıfının Mücadele Biçimleri.
- Bundan sonra işlenecek konular gibi bu eğitim çalışmaları da Parti Tüzük ve Program'ını açıklaması ve ilgili konulardaki aktüel tartışmalarda yorum birliğini verme amacına yöneliktir.

Önümüzdeki dönemde bu çalışmalar belirlenen bir sıra içinde öbür yer örgütlerimizde de yürütülecektir.

partili çark başak'ın en iyi muhabiri, en iyi dağıtıcısı ve en iyi okuyucusudur.

ÖRGÜT HABERLERİ

1 MAYIS KUTLAMA HAZIRLIKLARI

Bilindiği gibi 1 Mayıs Dünya İşçi Sınıfının bilindiği ve dünyayın hemen hemen bütün ülkelerinde kutlanmaktadır. Bu bayram Türkiye'de 50 yılı yakını bir süreden beri burjuvazinin anti-demokratik baskıları karşısında kutlanmamıştır. Buna uzun bir aradan sonra bu yıl 1 Mayıs ülkemizde yeniden kutlanmaya başlanacaktır. Bu Türkiye İşçi Sınıfı ve Sosyalist hareketin ulaştığı yeni ve ileri bir boyuttur.

Partimiz için 1 Mayıs'ın işçi sınıfı bayramı olmasının yanı sıra bir başka anlamı daha vardır. 1 Mayıs, 12 Mart döneminden sonra ilminin kurulum günüdür.

1 Mayıs'ın İstanbul Spor ve Sergi Sarayında kutlanacaktır. Kutlama toplantısı gece saat 20.00'de başlayacak. Bir gün sonra yapılacak İl Temsilcileri Toplantısı nedeniyle İstanbul'da gelecek olan temsilcilerin yanı sıra tüm örgütlerimizden de üyeler ve sempatizanlar bu kutlamaya katılacaktır. Toplantıya, sosyalist, ilerici işçi liderleri, bilim adamları, yazarlar, edebiyatçıları, sanatçılar ve geçmişte Türkiye Sosyalist hareketine katkıları olanlar da çağlanacaktır.

Toplantıya ilçe örgütlerimiz işçilerle dağıtılmaya yapılacak olan davetiler ile birlikte, Toplantı geçesi için hazırlıklar sürüyor. Genel Merkez'de yapılan çalışmalar ilaveten bazı yerel örgütlerimiz de programa katılacakları bulunabileceği için çalışıyor.

1 Mayıs Dünya İşçi Sınıfının bayramı olarak kutlanırken, partimizin 1. yılında ulaştığı örgütsel, ideolojik ve politik gelişkinliğinin de bir göstergesi olacaktı.

KİMLİK KARTLARI YENİLEME SÜRESİ DOLDU

13 numaralı genelge ile tüzüğün 6. maddesine göre her yıl yenilenecek olan üye kimlik kartlarının bu yıl Subat ve Mart aylarında yenilenmesi öngörülmüştür. Bu süre dolmuş bulunmaktadır.

1 Nisan'a kadar kartını yenilenenler -varsa- üyeler hakkında Örgüte bir genelge yayınladı. Genelgede, kartların; yenilenemeyenler hakkında tüzük uyarınca yapılacak işlemler anlatıldı.

Genelgeye göre, henüz kartını yenilenmeyen üyeler -varsa- bunlara bağlı oldukları yönetim kurulu başkanlıklarında idareli-taahhütlü bir mektup yollanacak ve tüzük hükümlerini kendilerine anlatılacaktır. Mektupların gönderilmesini eline varmadan sonra 15 gün beklenince ve bu süre içinde de bağlı olan yönetim kurulu başkanlıklarına başvurular kartı yenilenmesi tüzük uyarınca Parti'den çıkması sayılacaktır.

2 Nisan günü Parti'miz, Genel Sekreter Nihat Sarğın'ın imzasıyla Demirel ailesinin, çimento ihracatı gerekçesi altında milyonlarca lira vergi idadesi aldığını saptamış olduğuna belgelerle birlikte iki defa kamu adına açıkladı.

Açıklama şöyle başlıyordu: «Başbakan Demirel, yeğeni Demirel'in hayali mobilya ihracatı ve milyonluk vergi idadesi yolsuzluğu ile ilgili gensorunun Meclis gündeminde alınmaması MC partileri ve yandaşlarının oylarıyla reddettirdi. Ana yolsuzluk iddiaları ve yakınlarına haksız kazanç sağlama hikâyeleri mobilya dosyasından ibaret değildir. Demirel ailesinin çimento ihracatı, üzerinde önemli durulmayı gerektirecek ve failileri Yüce Divan'a kadar gönderebilecek yeni bir konudur.»

«...dünya çimento fiyatlarının devamlı yükselme gösterdiği, yani vergi idadesine gerek kalmaksızın da kolayca ihraç edilebileceği, iş piyasada da darlığın baş gösterdiği bir dönemde, Demirel Hükümeti tarafından, vergi idadesi yapılan 900'e yakın mal arzinden yalnızca çimento ihracatında vergi idadesini bes kat artıran bir kararname çıkarılmış, Demirel Ailesi'nin GÖLTAŞ Firması, eskisinin bes katı vergi idadesinden yararlandırılmıştır.»

Mesele bununla da bitmemektedir. Demirel Ailesi'nin GÖLTAŞ Firması, daha önce hamzırladığı bir ihracatı bu kararname çıkınca kadar geciktirmiş, Demirel Hükümeti kararnameyi yayınladıktan sonra bir ay içinde gümrük ortaya beyannamesini doldurarak eskisinin bes katı vergi idadesini sağlamıştır. Demirel Ailesi'nin, Demirel Hükümeti'nin yeni kararnameyi kendilerine sağlayacağı bu yeni olanağı önceden bildiren böyle bir bekleme gerek duymayacağına göre, Demirel Ailesi'nin Demirel Hükümeti'nin kararname-sini, yayınlamadan önce nasıl öğrendiğini de ayrıca üzerinde önemle durulmayı gerektirmektedir.»

«...MC Hükümeti geldiğinden sonra artıyan ve hergün günlük gazetelele konu olan ve piyasada çeşitli söylentilere kaynaklık yapan çimentoda vergi idadesi yolsuzluğu iddialarını araştırmak için Ticaret Bakanlığında Gümrük ve Tekel Bakanlığında örgütü tarafından düzenlenen Gümrük Çıkış Beyannameleri üzerinde de durmak gerekmektedir. Bu takdirde, mobilya yolsuzluğunda ortaya çıkan LICHTENSTEIN'in dışında yine aynı yolsuzluk nedeniyle hakkında yabai tutuklama kararı verilen Atilla Özçelik'in ortak olduğu DELTA Şirketi ile yeniden karşı karşıya gelinmektedir.»

Açıklamada, bundan sonra iş piyasada çimento birim fiyatlarının devamlı, büyük yükselme gösterdiği bir dönemde Ecevit'in başkanlığındaki koalisyon hükümetinin bu nedenle düşürüldüğü, çimentoda vergi idadesi oranını Demirel hükümetinin iş katı arttırdığını ve Demirel kardeşlerin ihraç tesell beyannamesini yaptırdıkları bir parti çimento ihracatının kesilmesi için 4 ayı yakın süre kararnameyi bekledikleri ve ancak oñdan sonra gümrük çıkışı yaptırdıkları yeni belgelerle ortaya konulmaktadır.»

Daha sonra MC Hükümeti'nin çikardığı kararnameyi incelemlenme geçilire ve şöylederiydu: «...MC Hükümeti, 11 liste içinde ve her listede 30 kadar mal türüne tanıdığı vergi idadesine yalnızca çimento için ayırı bir düzen getirmiştir. Çimento ihracatındaki ver-

mobilyadan sonra çimento

gi idadesinde ise MC lideri Demirel'in kardeşleri başrollü oynamaktadır. Bu durumun bir tesadüf olduğu iddia edilemez. Demirel'in, ticaretle uğraşan kardeş ve yeğenleri için özel kararname çıkartılmıştır, özel muamele yapılmaktadır.»

«... 1975 yılında çimento birim ihraç fiyatı 29 dolar olmuştur.

Buna karşın MC Hükümeti, çimentoya uygulanan vergi idadesi oranını bes kat arttırmıştı. Bu işlem, başrollü Demirel'in yakınlarının onaydığı vergi idadesi ticareti ile uğraşanlara Hazine'den ve aşktan para vermemek farksızdır.

Diğer yandan MC Hükümeti önemli çimento katlıgı dönemi de olmuştur. Türkiye'de çimento karaborsa fiyatından satılmıştır. Özel kesimin yayın organları ve günlük basın bunu devamlı olarak dile getirmektedir.»

Açıklama şöyle son buluyordu: «1975 yılında ve 1976 yılının ilk aylarında Demirel'in kardeşleri çimento ihracatı yaptıkları gerekçesiyle milyonlarca lira vergi idadesi almışlardır. Eldeki belgeler, vergi idadesine hak kazanmak için gösterilen ihracatın, mobilya yolsuzluğunda adı karşan kişiler, yerler ve şirketler aracılığıyla yapılmış gösterildiğini ortaya koymaktadır. Bu durum, Demirel'in kardeşlerinin milyonlarca lira vergi idadesi aldıkları gerekçe ihraç yapıp yapmadıklarının araştırılması gerektirmektedir. Bu belgeler, çimento ihracatının, en azından bir bölümünün de hayali olabileceğini göstermektedir.»

Fakat daha önemlisi, çimento katlıgının arttığı bir dönemde ve dünya fiyatlarının yükseldiği bir zamanda çimentoya uygulanan vergi idadesi oranlarının yükseltmiş olmasıdır. Bundan dolayı Hazine büyük kayıplara uğramış, Demirel'in kardeşleri ise büyük kazanç sağlamıştır. Çimento stokculuğu ve katlıgı başlamıştır. Yassama organınca duruma el konulmalıdır.»

Olayın basındaki yasınması: Açıklama, ertesi günü basında Karatay TRT'si ve MC yanlısı gazeteler dışında, gendemiyle bakında yabai tutuklama kararı verilen Atilla Özçelik'in ortak olduğu DELTA Şirketi ile yeniden karşı karşıya gelmektedir.»

Açıklamada, bundan sonra iş piyasada çimento birim fiyatlarının devamlı, büyük yükselme gösterdiği bir dönemde Ecevit'in başkanlığındaki koalisyon hükümetinin bu nedenle düşürüldüğü, çimentoda vergi idadesi oranını Demirel hükümetinin iş katı arttırdığını ve Demirel kardeşlerin ihraç tesell beyannamesini yaptırdıkları bir parti çimento ihracatının kesilmesi için 4 ayı yakın süre kararnameyi bekledikleri ve ancak oñdan sonra gümrük çıkışı yaptırdıkları yeni belgelerle ortaya konulmaktadır.»

Daha sonra MC Hükümeti'nin çikardığı kararnameyi incelemlenme geçilire ve şöylederiydu: «...MC Hükümeti, 11 liste içinde ve her listede 30 kadar mal türüne tanıdığı vergi idadesine yalnızca çimento için ayırı bir düzen getirmiştir. Çimento ihracatındaki ver-

belgelerle birlikte basına sunduğu «Çimento ihracatından Demirel ailesinin devlet yardımıyla vergi idadesi sağladığı» iddiası, çeşitli yönleriyle ilginçtir.»

«... Şimdi durup düşünmek gerekir. Bakanlar Kurulu, piyasa kurallarında da, Türkiye'nin çimento alanındaki gerekçelerine de tümtüyle ters düşen bir hükmü, 16 Eylül 1973 tarihli kararnameye nası koyabilmiş ve böylece çimento ihracatçılarına inanılmaz bir avantaj ve tatlı kır sağlayabilmiştir...»

Cumhuriyet'in Gözetim sitenunda «Çimento vs.» başlığı ile ötuna mizahi aşadan yaklaşıyor ve sunlar şöylederiydu:

«Yolsuzluk dosyaları ile cephe partileri arasında «diyalektik» ilişki bulunmaktadır. Yolsuzluk dosyaları artınca cephe partilerinin oyları da artmaktadır. İş bu nedenden dolayı, çimento tobarları, cephe milliyetçiliğinin temelini tıpe kuvvettendirecektir.»

«Biliyoruzuz ki İşçi Partilleri «bilimsel Sosyalizm» ilkelere binlenmişlerdir için, Piyade Albay İzzettin Avlar Başkanlığındaki Siyasetim Mahkemesine ağı cezaları şartırtılmışlar ve ancak ağı yasasıyla cezaevinden çıkmışlardır.

«TIP'iler solu oldukları için, rejim düşmanlığı yapmaktadır. Ne olmuş Demirel kardeşler milyon olmuşsa? Hep bu memleket için değil mi? Ne olmuş yani, mobilya ihracatı yaparak memleketle döviz getirmiş Demirel ailesi. «Düşmez kalkmaz bir Allah», başkansa Türk parasının değeri de düştü...»

Sözülerine yer verilmekte idi: «...Bu çabaların yanında, Nijerya pazarı 1975 te büyük bir pazar olarak görülmüştür. Bu ilkepe 1975 yılında İtalyancın çok İstidinde çimento akışı olmuştur. 32 milyon ton çimentonun Nijerya yetkili makamlarınca çeşitli İlkelere satın alındığı bilinmektedir. Nijerya'nın devrik devlet başkanı Gavon ve yardımcılarının ton başına en az üç dolar komisyon aldıkları herkesce biliniyor. Bu durum uluslararası bir skandal haline gelmiş, milyonlarca ton çimento, liman açıklarında duran gemilerde bekletilmiştir. İşte Türkiye'den Nijerya'ya çimento satan firmalardan birisi olarak Demirellerin ortaya bulunduğu Göltaş fabrikasının uluslararası kaçakçılık ve rüşvet pazarı Lichtenstein'da kayıtlı Solegald O Establishment aracılığı ile böyle bir ihracatı gerçekleştirmiş olması kuşku uyandırmaktadır. Kamu organına tartışılan ve bazı belgeler dayanarak yapılan yayınlarda bu kuşkun görünümlüdür.»

Olayın gazetelere yayınmasından sonra daha başka yönlere de ortaya çıkmıştır. En son haberlerden biri ise Hükümet'in bir kararname ile çimento fiyatlarını % 25 ile % 35 arasında yükseltmesidir. Kapitalizmin Kirli Yan Ürünleri Olay güncelliğini korumakta ve CHP'nin soruşturma önergesiyle Meclis'e yasınmış bulunmaktadır. 3. sayımda Başyazı'ya konu olan «Kapitalizmin kirli yan ürünleri, kirli döktümlerinin Demirel ailesinde somutlaşan bir görünümlü karşındadır.» Demirel'in basım çektiği MC İktidarının saldırırganlığı giderik artırtmasında ve hiç bir yolsuzluk olayının su yüzüne çıkamayacağı bir faşist suskunluk döneminin özetlemesi Türkiye'de burjuvazinin genel sunamı ile birlikte, her ne yoldan olursa olsun «Karıncaya kır katmanın baş gendesi» olmayan burjuvaların «özel kişisel hesap ve çıkarları»nda da yatığı bu olayda bir kere daha gözler önüne serilmektedir.

PARTİ İÇİ EĞİTİMDE ÖNCELİKLER

YENİ SORUNLAR, YENİ GÖREVLER

Parti hareketi daha İleri aşamalara vardıkça belli sorunlar çözümlenmekte, ama bunların yerini varılan aşamamı getirdiği yeni sorunlar almaktadır. Parti içi ideolojik çarışma ve eğitimde de durum budur.

Buğün örgütümüzde eğitim çalışmalarının önemi üzerine bir görüş ayrılığı yoktur... Proudhon, Garudy ve benzerlerinin yarıklarını mı, yoksa bilimsel sosyalizmin temel eserlerini mi okuyacağımız ancak T.I.P.'in çok gerilerde bıraktığı kişiler için bir sorundur... Eğitim için kullanılabileceğimizi yayın olanakları geçmiştekinden daha büyüktür; ayrıca bunları sayıca, çeşitçe çok daha fazlaletirilmiş ve etkinleştirmenin hazırlıkları içindeydi...»

Ne var ki, partimiz İyelerinin bilinç düzeylerini yükseltmek, örgüt birimlerinin kuruldukları günden başlayarak sürekli ve verimli bir ideolojik eğitime ilikme girmelerini başarmak, merkezde yerel örgütler arasında eğilime ilikili olarak gereken kadar olumsuz sağlamak için henüz önümüzde bir çok önemli görevler bulunmaktadır.

KAPSAMDA ÖNCELİKLERİN BELİRLENMESİ

İçki sınıfın İktidara hazırlayan, İktidara geliren, programının uygulanmasını sağlayan örgütlü güç, parti, bu görevlerin İstesinden gelebilmek için kapsamı son derece geniş bir eğitim çalışmasını başlatmaya yitirmek zorundadır. Bunca kapsamlı bir program içindein eğitilme öncelik taşıyan alanları seçilip, çalışmalar planlı bir biçimde gerçekleştirilmeksizin başlanı olamaz.

Eğitimde önceliklerin ve ağırlıkların peşinen seçilmesi, çalışmalarda belirsizliğe, kesintilere, gerekiz tekrarlara yolaçır.

Parti içinde, yetkili parti organlarına düzenlenip uygulanan eğitim çalışmaları, parti İyelerinin yapmaları gereken ideolojik çalışmanın bütününi kapsamaz, kapsayamaz. Dolayısıyla, eğitim çalışmalarına başlanırken, yada bu çalışmaları yeniden örgütlerken, mutlaka, içinde bulunan aşamamın özelliklerini gözönüne almak ve parti içi, örgütlü ve süreklili eğitimde sınırları, öncelikleri belirlemek gerekir.

GENEL BİLİMSSEL SOSYALİST EĞİTİM

Partimizin eğitim çalışmalarının propaganda ile içiçe geçen birime bölümlü genel bilimsel sosyalist eğitimidir. Dünya ve Türkiye'de sınıf mücadelesinin geçmiş deneylerinin en temel çizgiyle özetlenmesi; başgümsüz, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin sürdürüldüğü koşulların, hedeflerinin genel olarak kavranması; bilimsel sosyalist felsefe ve ekonomi politığının ana ilkelereinin özetlenmesi bu tür çalışmaların kapsamına girer.

Parti İyelerinin bilinç düzeyleri ve yaratıcılıkları ile genel bilimsel sosyalist eğitim arasında sıkı bir ilişki vardır. Öteki bütün eğitim çalışmalarının başarısı, sonunda, bu alanda sağlanan İlerlemenin ne ölçüde olduğuna bağlıdır. İfel ve yitizensel sosyalizm anlayışının yerini bilime dayanan ve bütününlü olan bir dünya görüşünün alabilmesi de böylece mümkündür.

Yakıt, özellikle içinde bulunduğumuz kuruluş aşamasında, genel sosyalist eğitimin gerçekleştirilmesinde temel yük tek İyelerin omuzlanmalıdır. Partimiz, doğrudan ya da dolaylı olarak, gerekli eği-

tim kaynaklarını yayınlamak, merkezde ve yerel örgütlerde kitaplık kurmak, İyelerinin okuma alışkanlıklarını geliştirmek, okumalarını yönlendirmek, İyelerinin İncelemler yapmaya teşvik etmek olanaklarına sahiptir. Bu olanaklar; şüphesiz, partimizin gelişmesine paralel olarak daha da artacaktır. Ancak, bütün bunların ötesine geçerek («parti okulu» gibi özel düzenlemeler bir yana) parti içi örgütlü çalışmalarda genel bilimsel sosyalist eğitime büyük ağırlık tanımak öncelikleri yanlış belirlemek anlamına taşır.

PROGRAM, GÜNLÜK GELİŞMELER VE EYLEMİN DEĞERLENDİRİLMESİ ETRAFINDA EĞİTİM

Sosyalist eğitimin diğer bir bölümü ve kısmen bir yolu olarak, somut amaçlar, gelişmeler ve eylemlerden hareketle ideolojik çalışmaya büyük önem tasınmaktadır.

Genel bilimsel sosyalist eğitimin başlıca kaynakları ya belli olaylar, mücadeleler bütününden çıkartılan genel sonuçların özetlenmesi, ya da özel bir İlköde ve özel tarıhsel koşullar altında gerçekleştirilmiş olay ve mücadelelerin değerdendirilmesi niteliğindedir. Bu özelliklerine rağmen, toplumsal gelişmelerin birtakım yasaları olmasa sonuca, klasik kaynaklar dikkate İncelemler yararlanıldıkları zaman kendi mücadeleimiz açısından analizi öneme sahiptir. Bu nedenle de genel bilimsel sosyalist ideolojik çalışmamın yerine bir başka çalışmamın konulması asla mümkün değildir.

Ancak genel bilimsel sosyalist eğitim çalışmamın program, günlük gelişmeler ve eylemler değerdendirilmesi etrafında eğitim çalışmalarına pekiştirilmesi, somutlaştırılması, parti içi eğitimde ana İyilevidir. Parti içi örgütlü eğitim çalışmalarının kapsamı ve öncelikleri belirlenirken, bu pekiştirilme ve somutlanmasını taşıdığı ağırlığın bir an bile gözden uzak tutulmaması zorunludur.

Kaldı ki, somut amaçlar, gelişmeler ve gerçekleştirilen eylemlerden hareketle ideolojik çalışma «tamamlanıyor» işlevinin yanısıra, kısmen genel ilkelere İğrenilmesini de yolu olarak da yarar sağlar. Konuların özetlenmesi doğru geliştirilerek ele alınması, propagandanın ve ajitasyonda olduğu kadar eğitimde de kullanılabilir bir yönü temdir.

PARTİ PROGRAMININ KULLANILMASI

Parti içi eğitim çalışmalarında parti programının ve tüzüğüünün taşıdığı önem üzerinde, Çark . Başak'ın bir önceki sayısında yer alan yazıda yeterince durulmuştur. Şimdi şu soruya cevap vermenin zamanıdır. Partimiz programı ve tüzüğü bir eğitim malzemesi olarak nasıl kullanılabilir?

Genel olarak bütün eğitim çalışmalarında örgüt biriminin yığı yazısı ve diğer koşulların eğitimden gerçekleştirilmesini biçimini etkileyeceği açıktır. Parti program ve tüzüğü bir eğitim malzemesi olarak ele alınırken, bunun hangi biçimde yapılabileceği bir örgüt biriminden ötekine farklılıklarla gösterilebilir. Ancak, program ve tüzük etrafında yapılacak eğitimde bütün örgüt birimlerinden birinden İzenmesi yararlı olacak yöntemler de vardır. Programın «temel düşünceler» ve «program bölümü birlikte ele alınmalı; önceden konuların derinliğine İzenilmesi emverilgi olacak sayıda alışıla getirilmeli; İyelerden, özellikle yöneticilerden mümkün olduğu kadar çok sayıda kişi belirli eğitim çalışmalarını yönetmek üzere görev alınmalı; yalnız ilgili konu-

BURJUVAZİN HESAPLARI VE TİP

Behice BORAN
Genel Başkan

televizyonda yayınlanan bir demecinde taban ve tavan ücretlerin saptanmasından söz ederken, Erbakan işçileri adlarıyla yaptığı bir toplantıda ücretlerin bir "çerçeve" içinde kalmaması gereğini belirtip bezgiz liraya işçilerin yanında birlerce lira alan sendikacı işçilerin ücret artışı taleplerini verdi.

Gençlere kanlı saldırıların rekor düzeyde ulaştırıldığı son iki hafta içinde büyük bir burjuvazinin sesi de daha yükselmisti. Büyük burjuvazinin örgütü olan Türk Sanayicileri ve İş Adamları Derneği başkanı Feyyaz Berker'e göre "işçi-işveren ilişkilerinde bugün ortaya çıkan durum", mevcut ve yeni yatırımları etkileyecek ve "ekonomiyi uçuruma doğru sürükleyecek" kadar vahimdir. Berker'e göre "Kavga, 870 bin sendikacı işçi ile bin kadar sanayi işletmesi arasında sürüp gitmektedir." Böylece Berker, durumdan büyük tekelci sermayenin rahatsız olduğunu ve yukarıda sözünü ettiğimiz taleplerin bu kesimden geldiğini açık seçik ortaya koymuş olmaktadır. Berker'in önderliği çözümler, işçi ve işveren "ele ve verecek" üretimi artırmaları ve "üretimden sitin alma gücünü düşürmeyecek şekilde maliyet ve fiyat artışları" önemlemektir. Fiyat artışları önlenemeyeceğine ve gerçekleştirilemeyeceğine inanarak, "malıyet artışı"nın önemek üzere ücret artışları dondurulacaktır. Berker'in önerisi, sermaye-emek arasında sınıfsal uzlaşma ve işbirliği der ki, bu, faizmin tipik öneri ve gerekçeleridir arandadır.

Feyyaz Berker önerilerini, işçi sınıfı için, dışı şekeri işi zehirli bir hap halinde sunarken bir kesim işverenler daha sert bir tutum içine girmişler ve seriklerini bir şeker labakasıya örtmeye dahil gerek görmemişlerdir. Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu'nun 11 Genel Kurulunda bütün işverenler "dayanışma ve güvenleşme" çağrılarını yaptılar. "Çalışma barışı" üzerinde ısrarla durulmuş ama bu barışın, Berker'in önderliği gibi "işçi ile işveren ele ve vermesi" ile değil, işverenlerin dayanışma ve güvenleşmesiyle sağlanacağı vurgulanmıştır. "İşçi sendikaları ile bir temas yapıpı yapılmayacağı" konusunda bir soruyu Konfederasyon Genel Başkan Yardımcısı Baydur, "çalışma barışının işverenlerin güvenleşmesi ile sağlanabileceği" şeklinde cevaplamış ve "Güçlü olma yaklaşımı" Lovakı gücü, grev gücünü astığı gün el uzlatılacaktır, diye eklemiştir. Bu çeşit konuşmalarla sanayici sınıf işçi sınıfına diğerinden ayrılmış durumdaymış gibidir.

Burjuvazi için en kestirime yol tam boy açık faizgime gitmiştir. Ama burjuvazinin bu gücü ve cesareti yetmemektedir. Büyük sermaye, hegemonyasını burjuvazinin kesimlerini içinde dahi kabul ettirecek, hele toplumun demokratik gücüne, işçi ve emekçi kitlelerine dayatabilecek gücü değildir. Dünyadaki tüm faizim uygulamalarının çikarsı dersen cesaret yeterli değildir. Her ne kadar bu rejimlerin büyük sermayenin çıkarları için "bilmiş kaftan" olduğu kanıtlanmıştır da, kaile olamadığı, sonunda toplumu daha büyük dar boğazlara sürükleyecek devriliği götüğü de burjuvazinin ortada olduğu gerçeğidir. Burjuvazinin bir yandan tam boy faizgime girecek girişimleri desteklemekte, devlet mekanizmasını, örgretim sisteminin, sendikacı örgütlerini faizleştirilmesi veya en sonunda sağ-

çalıştırılması operasyonlarına yeşil ışık yakmakta; öbür yandan da "kitabına uygun", "özgürlükçü çözümler" demokrasi görüşünü sürdürdüğü "tedbirleri" almaya yönelmektedir. Bir CHP-AP koalisyonu, bu olumsuz CHP'li bir başka hükümet formülü bu sonuncu tasarrufların kapsamı içindedir.

Bu noktada CHP'nin son zamanlardaki işçi sınıfının sendikacı örgütlenişini (Türk İş ve DISK'i) birleştirme, en azından uzlaştırma ve CHP'nin işçi sınıfı ile bütünleşmesini sağlama önerisi ve girişimleri anlam kazanmaktadır. Sendikalar arası "koalisyon" ve CHP'nin işçi sınıfı ile bir biçimde onun bütünleşmesini sağlanabilirse, bu CHP'yi iktidar partisi alternatif olarak düşünmeye başlaması olan burjuvazinin çok işine gelir. İşçi sınıfı içinde destegini güçlendirmiş bir CHP iktidara "çalışma barışı" daha kolay sağlanabilir ve "ülkenin yüksek çıkarları" adına işçilerin ücret ve hak taleplerini düşünebilir. Oldum olası her yerde "demokratik partiler" büyük burjuvazinin sömürgeci politikalarını sürdürmektedir.

Bu çidizimlerin önemli tablo içinde DISK'in üst yönetiminin örgüt yapısını gültüğe CHP'li işverenler yönetmesi sosyalist sendikaların örgütlenmesi dışarı partilerin de önemli bir anlam kazanmaktadır. Böylece DISK de burjuvazinin istediği hiyaza çekilmeye başlamaktadır. DISK'in üye sendika sayısının artması, işçi tabanının genişlemesi, DISK'in ilericiler, devrimci niteliğini zedelememesi, daha geri çizgilerde kalmaması şartıyla olumlu karşılanacak, desteklenecek bir gelişmedir. Amaç her ne pahasına ve her ne biçimde olursa olsun işçi sınıfının sendikacı birliğini sağlamaktır. Türkiye İşçi Partileri, DISK'in ilericiler niteliğine hanel vermede, bu niteliğe daha da geliştirecek, işçilerin DISK'in çatısı altında toplanmaları çabası içindedirler.

Demokratik özgürlüklerin geliştirilmesini CHP'den bekleyen, bugün için CHP'nin dışında sosyalist yasal bir partiye gerek görmeyen, işçi sınıfının "öz partisinin" kuruluşunu CHP'nin iktidara gelip 141 ve 142. maddeleri kaldırmasını isteyen görüş ve bu görüşün sahipleri de aynı çizgi üzerine düğmektedirler. Hele, yasal sosyalist partiyi "provokasyon" saymak ve bu görüşü işçi sınıfı içinde ve aydınlar arasında yaymaya çalışmak burjuvazinin deşirmesine su taşımaktadır. Sosyalist mücadelesinde yasal olanakları son kertesine kadar kullanılmak kaçınılmazdır teoride, ne pratikte yer vardır. Bu, burjuvazinin komünizmi sürdürme kendine koyduğu politikasıdır. Bunu da öte, işçi sınıfının yasal partisinin olanaksızlığı konusunda burjuvazinin ve iktidarına sosyalizm adına fetva vermektedir. Bunun için de "provokasyon" su ta kendisidir.

Kaldı ki, günümüz dünyasında her bir ülkede demokratik özgürlüklerin geliştirilmesi burjuvazinin ve burjuva partilerinin beklenemez. Burjuvazi tüm kesimleriyle ve burjuva partileri "tüm çeşitleriyle" demokrasi mücadelesinde öncülük niteliğini yitirmişlerdir. Bugün yalnız sosyalizm mücadelesinin değil, demokrasi mücadelesinin de öncü değeri, motora işçi sınıfı ve onun politik örgütleri, partileridir. Daha "liberal" olan burjuva partilerinin o çığırdı tutulabilmesi için bile onların yanında işçi sınıfının politik hareketinden

yarınları göre aydınlar ve yarılar, yerine göre destekleyici girişimler gelmesi şarttır. CHP liderliği ülke kamuoyu önünde demokratik özgürlükler konusunda taahhüd almıştır. Sosyalistlerin CHP karşısında izleyecekleri politika, onu bu taahhüdleri yerine getirmeye yönelik politikadır. İşçi sınıfının politik düzeyde yasal örgütlenmesinin mümkün olduğu hallerde bu örgütlenmeye geçecekler ve geliştirmek sosyalistlerin kaçınılmaz görevidir, Türkiye İşçi Partisi'nin kuruluşu ve bir yıla yakın faaliyetleri böyle bir örgütlenmenin mümkün olduğunu kanıtlamıştır. Ama hareketin rızıkoları yarmış, saldırıya ve masaların olaylar çıkartır, saldırıya düzener, kadroları tarlanabilirliği Elbetle, Nerede ve ne zaman işçi sınıfının politik hareketi dikensiz sül bahsedince yüreği gibi yitirmişlerdir? Örgüt ve kadroların mücadelesinde yoğunluk, biçimlerin, çekilgileri ve bir arada kurbanlar da verir. Burjuvazi ve iktidarları her zaman işçi sınıfının sosyalist hareketini engellemek, bastırmak isteye ve çabası içindedirler. Bunu tam başarımamışlar, güçleri yetemediğindedir. Bu güçsüzlüğü daha da arttırmışın yolu yasal olanakları elinin tersiyle itip beklemek değil, onları sonuna kadar kullanıp işçi sınıfını örgütlemektir.

Çizmeye çalıştığımız, burjuvazinin hesaplarına uygun düşen bu tabloda o hesapları bizzat bir olgu vardır; işçi sınıfı içinde sosyalist birliğin oluşması ve artması ve bu birliğin giderek Türkiye İşçi Partisi'ne yönelmesidir, Türkiye İşçi Partisi bu birliğin yüze çıkmasını bir hedefi olarak kurulumu ve kurulduktan sonra bu birliğin daha da kendisine çekmeye başlamıştır. Burjuvazi, ik-

parti içi eğitimde öncelikler

(Baştarafı 5. sayfa)

da eğitimi yönetecek kişilerin değil, bütün üyeler çalışmaya hazırlıklı gelmeli; yapılacak çalışmaların parti yayınlarından, Kararlarından, parté adına yapılan açıklamalardan öncelikli yararlanılmalıdır.

YURT VE DÜNYADAKİ GELİŞMELERİN İZLENMESİ

Yurtta ve dünyada sınıf mücadelesinin, bu mücadele ile bir bütün olan bağımsızlık ve demokrasi hareketlerinin günü gününe ve dikkatle izlenmesi yalnız eğitim için değil, bütün parti çalışmalarını bakımından zorunludur. Biz bütün olarak parti etkinliğini ve il. ilçe, çalışma ekibi faaliyetlerini doğru taktiklerle yürütülmüş, gelişmelerin hiç yoksa temel çizgilerle bilimesine ve işçi sınıfı hareketinin çıkarları açısından yorumlanmasına bağlıdır.

Ne deniele, tek tek bütün parti üyelerinin günlük basını işi birer izleyicisi ve yorumcusu olmaları zorunludur. Hareketimizin yaygın olanaklarını üst düzeylere çıkarılmasıyla bu ihtiyaç, şüphesiz çok daha sağlıkları bir biçimde çözümlenecektir. Ancak, bu aşamadan önce de partillerinin eldeki imkanlarla yurtta ve Dünyadaki gelişmeleri izlemeleri ve yerel çalışmalarını bu çerçeveye içine oturtmaları gerekir.

Üyelerin kendü başlarına yaptıkları değerlendirmelerini örgütlenmiş bir anlam kazanması parti birimleri periyodik toplantılarında sağlanmalıdır. Yurtta ve dünyadaki önemli gelişmelerin özetlenip, değerlendirildiği periyodik toplantılarda, toplantıların yararlılığını yitirmemesi için gerekli hazırlık gereken emek ürünü olmalı, üyelerin belirli konularda raporlar veya becerileri geliştirilmeli; çoğu olayların bütünleri içinde öğrenilmesi yetimlidir, her toplantıda bir il. ilçe bilgisi üzerinde ayrıntılı olarak durulmalı, dünyadaki ve yurtta gelişmelerin yansısı o parti biriminin çalıştığı alanındaki gelişmelerin de gereken titizlikle özetlenip değerlendirilmesi sağlanmalıdır.

ÇALIŞMALARIN DEĞERLENDİRİLMESİ İLE EĞİTİM

Bildiği gibi, eğitimden en başarılı şekilde yararlanabilmesi için çalışmaları birleştirilerek değerlendirilmelidir. Bu bakımdan parti birimleri tarafından gerçekleştirilen her geniş çaplı eylemin sonrası eğitim için en uygun çalışmaları. Partiler eylemlerini eyleme katılanlara, her birlikte değerlendirilmeli, eksikliklerimizin açığı çıkarılmaması sağlayarak daha başarılı

tidarları ve TİP'ne karşı olan diğer çevreler, Partinin belirli bir politik çizgiyi titiz bir tutarlılıkla ve sobatlı izlediğini, bu çizgiden ne sağla, ne sola sapılmayacağına bilindirmektedir. Bu çizgi, Türkiye'nin somut, canla bir gerekliliğindedir ve yaşamın en büyük politik mücadelelerini kazandırdığı deneyimler ışığında, somut gerçeklerlin bilimsel sosyalizm açısından somut tabiline dayanan en geçerli çizgidir.

Burjuvazinin ve TİP'ne karşı olan diğer çevrelerin hesaplarını bozan bu durumda, Türkiye İşçi Partisi'nin ikili bir taktik uygulanmak istemektir; Ya oportünizm, revizyonizm, pasifizim veya provokasyon suçlamalarıyla TİP'ni işçi sınıfı içindeki sosyalist potansiyel ve devrimci aydınların, gençlerin gözünden düşürmek, bu çevrelerde Partiyi itibarsız kılmak; ya da, Partiyi'yi bu durumdan kurtulmak ve sosyalistliğini, devrimciliğini korumak amacıyla hesapları, maceracı yollarla izlemek. Birinci alternatif Parti lezdir edilmiş, etkisizleştirilmiş, kitlesel anlamda işsiz, burjuvazi ve iktidarı Partinin üzerine atılmak ve onu yok etmek gerektirir ve iktidarı açısından aynı sonuç elde edilmiş olacaktır: Parti filen, veya hem filen, hem hukuk ortadan silinecek.

İşçi sınıfına, gençliğe ve ilericiler aydınlarına ilişkin olarak uygulanmaya çalışılan bu taktik, Doğu, Güney Doğu illeri bölgesine ilişkin olarak da uygulanmak istenmektedir. Diğer konularda olduğu gibi bu bölgenin ekonomik, sosyal gerisi kalmışlığı ve bölgede daha yoğun olarak uygulanan anti-demokratik, ırkçı, soven baskılara ve kışkırtılmalara TİP, doğru

teşhis koymuş ve en geçerli çözümleri önermiştir. Bunun için de bu bölgenin halk kitlelerinin ve kamuoyunun sempatisini ve güvenini kazanmıştır. Simdi, sonuç vermez, maceracı girişim ve eğilimler gerçekleştirilemez. TİP'ni, eski TİP'ten daha güçlü bir sosyalist partiye benzeri ikileme karışı karşıya çıkarılmak isteniyor.

Türkiye İşçi Partisi bu oyuna girmeyecek, onu boşa çıkarmaması bilecektir. Mart öncesinde zamanın Türkiye İşçi Partisi durumunu doğru teşhis koymuş ve olcaıkları önemi haber vermiştir. Simdi de eyledir. Türkiye İşçi Partisi Türkiye'nin kaçınılmaz tarihsel gelişiminin son, sosyalist yönde olduğunu işçi sınıfı var oldukça ve büyüdükçe, sosyalist partinin gelişiminin toplumsal dayanaklarının da var olmaksız devam edeceğini bilmektedir. Türkiye İşçi Partisi sunu da bilmekteki ki, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi uzak mesafeli görüş, uzun soluk ve güçlü, ısrarlı direniş gerektiren bir mücadeledir. Bu mücadelede aceleliğe ve maceracılığa yer yoktur. Objektif gerekliliğe ve subjektif koşullara uygun olan politik ezi ve bu çığırda yürütülen mücadele ergeç diğer çizgilerle üstünlük kazanır ve kendini kabul ettirir. Günülük çarpış, gürtülültü yolu ve girişimlere değil, alttan ve derinden akan gelişimlere bakmak, onları görebilmek ve buna göre hesapları yapıp rotayı tutarmak gerekir. Türkiye İşçi Partisi bunu yapmaktadır. Sağdan ve soldan gelen saldırılara rağmen yolda emin adımlarla ilerlemekte, işçi sınıfının sosyalizmi hedef alan biricik diğer geçerli partisi olarak her geçen gün itibarını arttırmaktadır.

ideolojik çalışmada bütünlüğü, somutluğu sağlamak

olabilmenin yollarını özetir. Bu eylemler parti çalışmalarını bütünü içinde, deki yerinin saptanması ile çalışmalar arasında ki uyum kontrol edilmiş, genel hedeflerden uzak düşülmemesi sağlanmış olur. Daha da önemlisi üst organlara pratik denetim, geliştirici öneriler yapılması, nihai yoludur.

Çalışmaların değerlendirilmesi yalnız eğitimde, toplantılarda sızdan fazla zaman gerektirmesini yapmaması; toplantılarda yalnız eyleme katılanların öz hakkı olmalı; en başarılı eylemlerden sonra bile "kişilik bir meydan muharebesinin sonuçlarına bakıp savasını bütünü üzerine olumsuz tavır alma" havasının egemen olmasına olanak verilmemelidir, çabatar daha başarılı olma olanakları üzerinde toplanmalıdır.

İDEOLOJİK ÇALIŞMADA BÜTÜNLÜĞÜ, SOMUTLUĞU SAĞLAMAK

Üyelerin kendü gayretleriyle yaptıkları çalışmaların Genel Merkez'e düzenlenen eğitim programlarına kadar bütün ideolojik çalışmaların aynı bütünlük birbiri tamamlayan parçaları olması bilincini çabalarını bağlıdır. Ancak böylece en karmaşık görünen ekonomiyi politik eserleri "pahalılığın nöbetleri" konulu bir çalışmasında netleşecek; diyalektik ve tarihi maddeçilim kimi soyut ilkerleri Türkiye somutunda sosyalist hareketteki sapaamların inderken belirginleşecek; 2. Dünya Savaşı öncesinde faizmin niteliği üstüne yazılan değerli analizler Türkiye'de büyük burjuvazinin planları ile alınırken bir ke-re daha doğrulanacaktır.

Sosyalist parti içinde eğitimden hareket noktası eylem, sonucu yine eylemdir. Daha başarılı, işçi sınıfının nihai amaçları doğrultusunda bir adım daha ileri eylemdir.

"Toplumlar bireylerin iradesinden bağımsız, objektif yasalara göre gelişir; ama somutlu bu toplumsal yasalar, insanların somut davranışlarına, düşün ve eylemlerine Hedefsizdir. İnsanların, hele bireyler olarak tek tek insanları değil de belirli topluluklar olarak insanları, bu yasaların bilincine, çarmları, davranış ve eylemleri; buna göre düzenlemeleri, toplumun kendiliğinden oluşan evrimine iradi olarak müdahale eden ve giderek yu su kontrol altına alarak bukaştırılan yeni bir öge olarak belirir. Türkiye İşçi Partisi'nin görevi, bu bilincelenmeye ve bu bilinceli eyleme gerektirir."

İLERİ GENÇLİK HAREKETİ VE PARTİMİZ

Eğemen sınıflar, bütün işçi ve emekçi halkla birlikte gençlerin demokratik haklarını elinden almak, onu politik köleliğe mahkum etmek istemektedirler. Burjuvazinin hiçbir ödemede eksik olmayan bu niyeti, bugün, daha acık, siddetle dayanır nitelik kazanmıştır. Burjuvazinin gençlik politikası, bu niteliği aldıkça, gençlerin canını hedeflediği, bu tiranşınan etkin araçlarla karşı çıkmak gerektiğiylemez bir görevidir.

Demokratik hak ve özgürlüklerin savunulmasını ve geliştirilmesini en tutarlı mücadeleci olan Parti'miz, bu görevi yerine getirmekte, gençlere bu mücadelenin en etkin araçlarını önermektedir. Fakat, bugünkü tiranşın boş çıkarılmasıyla, burjuvazinin gençliği yönlendirmeye isteğini son bulmayacağına da unutmamalıdır. Burjuvazinin elindeki mevziler birbiri arkasından düşürülmüde, o, bu mevzileri aynı amaç için kullanmaya devam edecektir. O halde, gençlerin öndeindeki mücadeleye hedefleri, toplumun tam demokratikleşmesine bağlı geniş bir velpaze olmaktadır. Bunun için de kalıcı, siyasi, siyasi gelişimi öncelikli yöntemlerin kullanılmasını zorunludur. Parti'miz, her işçi sınıfı partisi olarak, gençlere, yalnız akıl hedeflere varmanın değil, onun solumu mücadelesinin de zorunlu olduğunu göstermektedir. Partimizin gençlik ideolojisi, sistemi bu yöndedir.

Gençlerin kazanılması için mücadele, taktik hedeflere varmak için verilen gelişir bir mücadele değildir, olmalıdır. Gençlerin toplumsal konumundan, sınıf mücadelesinin yasalarından kaynaklanmaktadır. Gençlerin toplumsal konumu, onun, gelecekte, toplum işlerini yürütecek kadroların geldiği kaynak olmasıyla belirlenmektedir. Dolayısıyla, toplumsal sorunlarla ilgilenmek, aydınlanmak, gençlerin doğal bir ihtiyacı olduğu gibi; toplumun temel sorunlarının genç kuşakta kendi dünya görüşlerini kendü salması için mücadeleye tutuşması da aynı ölçüde doğaldır. Bugünkü kazanımları korumak ve geliştirmek, yarın, bugün kazanılmış talebe gücünü görevi olacaktır. Mücadelenin sonucu gençliğin tayin edeceği ödeyisini anlamı budur.

Fakat, toplumda tek tek gençler değil, doğrudan doğruya belli bir sınıfın üyesi olan gençler vardır. Demek ki, her toplumsal sınıfın kendi genç kuşağı vardır; toplumun genç kuşağı bunlardır oluyor. Böyle olma, her genç, doğal olarak sınıfının ögelerini taşıyarak yetişmektedir. Ama bu demek değildir ki, her genç sınıfının ideolojisi aynı taşıyarak, her köyde burjuva köhneli genç sınıfının dünya görüşünü benimseyecektir. Nasıl babaları, anaları, burjuva ideolojisinin etkisinde her çürüde kurtuluyorsa, işçi gençler de kendiliğinden sosyalizme gelmeyecektir. Bitünlüyle toplumun genç kuşağının bilinçlenmesi, bunun, toplumun, onun, topluma o anda varolan sınıfsal güçler denmesine bağlı olacaktır. Fakat gençlerin yukarıda değindimiz toplumsal konumundan gelen özellikleri, onlara her politik hareketin özel bir önem vermesini doğurmaktadır. Bu bakımdan, genç kuşağın sınıf mücadelesinde tayin edici unsuru, işçi ve emekçi gençlerdir.

Burada bir noktaya değinik etmek gerekmektedir. İşçi ve emekçi sınıfların genç kuşağı, çoğunlukla, çok kısa bir öğrenim döneminden sonra birer genç işçi - emekçi olarak sınıfların arasına karışmaktadır. Ana - babalarıyla birlikte aynı sınıf okutulduğunu göstermektedir. Burjuva, küçük burjuva ve burjuva köhneli gençlikler, daha iler öğrenim olanığı bulabilmektedirler. Bu durum, onları, bilimsel gelişmelerinde daha hızlı etkilenir, politik olaylara karşı daha duyarlı, hale getirmektedir. Burjuvazinin, öğrenimi kendi sınıf çıkarlarını korumaya politikası da, öğrenici gençliğin yeni çatışmaları karşıştırmaktadır. Bu ölçü, öğrenici gençliğin daha erken demokratik taleplerini sahip çıkması, politikleşme durumunu yaratmaktadır.

Gerek işçi sınıfı gerekse burjuvazi gençliği özenimi her zaman bilimseldir. Sosyalist ülkelerde, gençlik, sosyalizmin kuruluşunun fedakar bir gücü olmuş, sosyalist iktidar gençliğin sosyalist ruhta yetiştirilmesini için özel bir dikkat göstermiştir. Kapitalist ülkelerde ise, son yirmi - otuz yılına büyük değişiklikleri gözlenmektedir. İ. Dünya Savaşı'ndan önceki dönemde, burjuvazi, önemli gençlik kitlelerini faşizmin vurucu gücü arısına sokabildikler (bu yalnız faşist Almanya ve İtalya için değil, başka kapitalist ülkeler için de geçerlidir), artık durum değişmiştir. O dönemde burjuvazi, gençlerin, gelecek karşısında ki umutsuzluklarını, otorite düşkünlüklerini, siddet tutkusuna dönüştürerek, aktifte salıyordu. Bugün de umutsuzluğunun maddi temelleri belli değilken daha da derindir. Fakat onun tam tersidir. Nicini?

Ünkü, bugün, anti - emperyalist, anti - tekelci mücadeleye cephesi eskiden çok daha geniş ve güçlüdür. Her toplumsal tabaka gençleşmiştir, her de başında güçlü bir sosyalist sistem vardır. Ve güler dengesi, sürekli olarak bu cephenin hedeflediğindedir. Sosyalist sistem gençliği zirbütöze gelmekte, ulusal kurtuluş mücadelesine katılan genç yaşınların deneyleri yaratmaktadır. Kapitalist ülkelerde sınıf mücadelesi kapitalizmi kader olmaktadır çıkması ve aynı

küçük burjuvazinin büyük bölümü anti - tekelci saflara katılmaktadır. Bütün bu gelişmelerin sonucunda: gerici ideolojilerin gençlik üzerindeki etkinliği azalmakta, hapşedilgi alan daralmaktadır. Artık, dünya ölçeğinde bir «İlerici gençlik hareketi»nden söz edebilmemizin tarhiyel temeli budur.

Küçük burjuvazi aydın kesiminin anti - tekelci saflara katılması, aynı toplum kesimi içinde yer alan öğrenici gençleşe de yansımıştır. Öğrenci gençlik, ilerici gençlik hareketinin önemli bir kolunu oluşturmakta ve taşıdığı anti-emperyalist, demokratik nitelikte toplumun demokratikleşmesi mücadelesinde yerini almaktadır. Dünyada olduğu gibi yurdumuzda da bu durum geçerlidir.

Küçük burjuvaziden gelen gençlik yaşınlarının demokrasi mücadelesine katılması, bu yaşınların, işçi sınıfıyla ve onun politik hareketiyle yanda, uyumlu hale getirilmesini gerektirir. Oysa, gençliğin politik hareketliliğinin artmasıyla birlikte, burjuvazi, bu yandaşlığı buzaak yönde sapırmaya başlamıştır, kıskırtmaya da başlamıştır. Bazı burjuva ideoloğları, öğrenici gençliğin hareketlerini, endüstriyel gelişmeye bir tepki olan, reaksiyoner, gerici hareketler olarak nitelendirmişlerdir. Bunun karşıtı olarak, bazı ideoloğlar da, bu hareketliliği, toplumsal devrim missiyonunu öğrenici gençliğin devraldığı, işçi sınıfının kapitalizme bitünlüleşti, burjuvazistliğine biçiminde yorumlamışlardır. Bu ikinci sapırmaya, devrimcilik, gençliğin enerjilerini özdeşleştirir, işçi sınıfı disiplinine dayanıklı olmayan, ani darbelerle kapitalizmin yıkılabileceğini umun, bilinç düzeyi düşük gençlik liderleri arasında tutunabilmştir. Özünde küçük burjuvazinin işçi sınıfı fobisini atamaması olmasından kaynaklanan «gözüm», zaten işçi sınıfıyla gençliği birbirine düşürmek amacıyla burjuvazi tarafından körleştirilmiştir.

Göşizimin belli bir sürede etkin olabilmesi, yalnız gençliğin işçi sınıfına karşı kıskırtılmasını, gençlik yaşınlarının demokratik hedefleri için mücadelede dısına düşmesini, pasifize olmasını doğurmuştur. Bunun örnekleri 1968'den sonra hem dünyada, hem de Türkiye'deki gençlik hareketlerinde görülmüştür. Gençliğin önüne basarınayla çıkarılacağı görülenin komması, hareketin boyutlarını daralttığı gibi hedefinden saparak yetleşmesini de neden olmuştur.

Gençliğin «önce» gücüne belirmesi, 1971 öncesinde, Türkiye'de de gençlik hareketine büyük katkı yapmıştır. En önemlisi, gençliğin örgütsüz kalmasına, kazanımlarını yitirmesine katkıda bulunmuştur. Bunun ise, öğrenici gençliğin bu deneylerden ders aldığını göstermektedir. Burjuvazi, gençliği, kendi istediği mücadeleye alanına çekememektedir. Gençliğin güncel taleplerini, en güncel - can güvenciliği - talebini küçümseme gösist grupcuların etkinliğinin siderek azaltması bunun kanıtıdır. Parti'mizin önerdiği çözüm yollarını, Partitillerin savunduğu, öncülüğünü yaptığı taktiklerin arada ölmeye başlaması, ilerici gençlik hareketinin gültüde gerçek mücadele zemini olmaktan çıktığını göstermektedir.

Parti'miz, her defasında, en etkin mücadeleye örgütlü kitle hareketi olduğunu belirtmektedir. Bunu ısrarla savunurken, mücadelesinin sonucunu her zaman kitlelerin tayin edeceği bilimsel gerçekliğe inanmaktadır. Bu yüzden de, anak kitlelerin sonum izlenimlerine dayanarak, onları kucağına alıyormuş gibi davranmaktadır. Gençlik yaşınlarının gültüde işçi sınıfının politik hareketiyle uyuma sokacağına belirtiriz. Parti'mize göre, gösist sapırmaları karşı da en etkin mücadele, kitleleri mücadele hedeflerine sahip çıkarmak, her somut durumda en doğru taktiklerin savunulması ve uygulanmasıdır.

«Bu durumda, Partili olsun veya henüz Parti çatısı altında örgütlümemiş olsun, en büyük görev ve sorumluluk, ilerici öğrenci hareketi içinde en bilincili kesimi teşkil eden sosyalist gençliğin omuzlarını düpmektir. Silahlı çatışmalardan reddi ve faşist zorbalardan tecir edilerek sergilenmesinde, bunun için yüksek öğrenim gençliğin birleştirilmesinde de nihayet, ilerici gençlik hareketine dönüşmesi için örgütlümemiş olma planları olanlar rol oynamayacak, öncü olacaklardır. Hem faşist zorbalardan habirelikle kapılmakla, hem de, 12 Mart döneminde sunun etkinliğini karşı koymak üzere alması bilimsel biriktirme, hali vaktinin muvafıkla, sosyalist gençliğin aktifliklerini sürdürürmeye adlar atarak, grupçularla haline dahil edilmesi, sosyalist gençliğin örgütlenmesinde yardımcı olacaktır. Bu süreçte karşı ilerici süreceği her çepi içinde ve dışındaki hareketler, işçi sınıfı, disiplini, söğüklik ve sabırlı tutum ve hareketleridir. İlemlere örneklere olacaktır. Başmızın, demokrasi ve sosyalizmin mücadelesinde sosyalist öğrenci gençlik olarak onlara doğru görür budur.

— Merkez Yönetim Kurulu
28 Kasım 1975 TMMOB Bildirimi

8 nisan'da ankara'da meydana gelen olaylar üzerine

8 Nisan'da SBF'nde Hakan Yurdakuler'in öldürülmesi sonucunda olanlar, Ankara'da gün meydana gelen diğer olaylarla birlikte bir bütün oluşturuyor. Olaylar, münferit bir, sibozuklaştırıyor değil, birbirine bağlı halkalar, arda oluşan bir plannı varlığını kanıtlıyor. Bütün olaylarda, aynı güçler belli bir hedefin peşindedirler. «Olayların bitümlenme ilgisi» böylece ortaya çıkıyor.

Bir «Kanlı Porsembeyi» yaratan ikinci olay, Sıyasal Bilgiler'deki cinayeti protesto amacıyla, Hukuk Fakültesi bahçesinde toplanan 600 kadar öğrencinin Cemal Gürsel meydanına doğru yürüyüşü gemmesiyle başladı. Bu ana kadar ortalkta bir tek güvencilik, iki kişili gözkükmece, öğrenciler Kurtuluş Lisesi önünde toplanmıştı sırada Haçettepe Üni-versitesinin 2 otobüsü polisler ve bir pansiyon, yakındaki benzin istasyonuna yaklaşıyor durduğı görülüyor. Yetkililerin önceden hiçbir uyarısı olmaksızın, otobüslerden tabancaları çektiler olarak tüm 100 kadar polis, Bir kısmı Hukuk Fakültesine bir kısmı da Kurtuluş parkına doğru. Öğrenciler üzerine ateş açarak koymaya başladılar. Açılan ateşin «topluluğu dağıtma» amacı taşıdığı, anak o şkanın DTK haber bitünlüğünde öğrenilebilir. Dikkat çekilen nokta, gelmişliği kaççın topluluğun, atılan ses bombalarıyla Kurtuluş Lisesi önüne toplanmak istemesiydi. Buradan kaçma olanığı yoktu ve İsmeni yakınındaki sokaklar içinde yurdundan gelen komandolar tarafından tutulmuştu! Böylece, bir anda, orada toplanmak zorunda bulunan topluluğun üzerine dört taraftan birer çift mlin atışı açıldı. Bu arada bazı polislerin yapılmış tabanca kullanıldıkları görülmüştür. Yayımlı ateşli sonucunda, Burhan Berman olayı yerine, Örfhan Ensari de kaldırıldığı hastanede hayatını kaybetti. Güncel tanıkların, durumu Kurtuluş parkı önünde izleyen bir trafik polisinin de, belinden çıkarıldığı tabancayla birer nişan olarak ateşlediğünü açıkladılar.

Olayların uzantısı, aynı paralellik içinde, Haçettepe Üniversitesinde de sürdü. Üniversite öğrencileri, H. Yurdakuler'in öldürülmesini protesto amacıyla, saat 12.30 aralarında Temel Bilimler binası ile Hastane arasında meydana gelen bitünlüğünde günün ortasında toplanmıştı. Alamm çoğulu yerlerinde 3 panzer ve bir polis arabası daha varıştıte bekliyor. Bu sırada 50 kadar tanımlı komando, dense girencekleri süzyöyerekin binayı girdiler. İleri giren komandalardan öğrenciler arasında çıktığı

ileri sürülen kavga üzerine, polislerin binaya girip kapıları tutarak çıkmasını kolaylaya başladığı görülüyor. Bunun üzerine, olayı protesto amacıyla daha kalabalık bir öğrenci topluluğu alanda toplanıyor. 5 dakika içinde de aynı yönlere toplam yüz yakın polis öğrencilerin karşı tarafından toplanıyor. Öğrenciler arasında doğan aşkınlıkta yaralanan polis, öğrencilerin üzerine çok ve panzerlerle saldırıyor. Çok sayıda öğrenci yaralanıyor.

ölüyordu. Uzun süredir komandalardan işgali altında olduğu halde sözde «öğrenime açılmayan», fakat ilerici öğrencilerin derslere girmekte için okulu geldikleri hergün tati edilen Ankara Devlet Minareli ve Mühümlü Yüksek Okulu'nda 8 Nisan'da da aynı olaylar tekerrarlıyor; fakat bu kez, hergün bahçede bulunan polislerin her nedense başbeye terketmeleri üzerine, binadan çıkılan komandolar silahlı olarak ilerici öğrencilere saldırıyor. Olaylara kolluk kuvvetleri! tam anlamıyla seziyici kalyor, 50 kadar öğrenci yaralanıyor, birer kız 3 öğrenci ise ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılıyor oluyor.

Saldırıların her yerde aynı örgütlü komandalardan; onlara engel olmayan, hatta onlara beraber saldırdığı uğrayanların peşine düşen, yaralayan da yine belli «sorumlular»dır. Ve bütün bunlar, aynı kentin değişik öğretim kurumlarında aynı anda gerçekleştiriliyor.

harmanlı köyünde olaylar sürüyor

Diyarbakır'ın Bismil İlçesinde bağlı Harmanlı köyünde, bir abanın nükü arazisine sahip köylere kalkmasıyla başlayan olay bitmedi. 1939 yılından beri köy halkı tarafından kullanılan topraklar üzerinde hak iddia eden 4 köylü sahiplenişmiş aña'a karşı tüm köy halkı direniyor. Ağanın isteği üzerine köye jandarmalar geliyor. Köylüler dövülüyor, dıplıkleniyor, çeşitli hakaretlere uğruyorlar. Köylülerin direnişleri kurtulmaya çalışıyor. Olaylar köy halkına ve çevre köylülere abanın baskı, zulüm ve haksızlıklarla kimlerin yaradacağı omdukları gösterdi. Bütün bunlar işçi ve emekçi sınıflara karşı her yerde uygulanan baskı ve zulümün bir parçasıdır. Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde bu baskı ve terörün ürkei sünen niteliği de bir. Bunun unutmamak gerekir. Bunun karşı verilecek mücadeleye işçi sınıfının başmızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinden ayrı, ondan kopuk değil. Nitekim, Gaziantep Bölge Toplantısı'nda konuşan Genel Başkan Boran bunu çok açık bir şekilde anlattı. Burjuvazinin bölge halkı üzerindeki tahrikleri, provakasyonları ve baskılarını sorguladı.

hülle sakinleri bundan paylarını aldılar! Gözü dönmüşlüğü birer örmeği de şunndı: Diğer arkadaşlarıyla aynı biçimde davranmak istemeyen bir polis, memuru, ötekiler tarafından dövüldü! Bu sıralarda Başbakan Demirel, gazetecilerle, «Nerede ne olmuş» diye sormaya hazırlanıyor!

Bütün bunlar rasantı mıydı? Rasantı olmadığı, şehrin hemen her yerinde, aynı gıyayarı aynı senaryonun oynanmasında belli

DİSK genel sekreteri Güzellece öldü

DİSK Genel Sekreteri İbrahim Güzellece 11 Nisan 1976 günü yakalandığı hastaktan kurtulamayarak öldü.

7 Eylül 1922'de İstanbul'da doğan İbrahim Güzellece, genç yaşta mürettep olarak hayata atıldı. 1940 yılından itibaren

sindikali eylemlere giren Güzellece, 1948 yılında İstanbul Basın Teknisyenleri Sendikası'nın Genel Sekreterliğine seçildi. Daha sonra BASIN - İŞ adını alan bu sendikamızın 1963 ile 1967 yılları arasında Genel Başkanlığını yaptı.

13 Şubat 1961 yılında kurulan Türkiye İşçi Partisi'nin kurucu üyeleri arasında bulunan Güzellece, 13 Şubat 1967'de Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun (DİSK) kurucu üyelerinden biri ve ilk Genel Sekreteri' oldu.

1968 yılında Almanya'ya işçi olarak giden Güzellece, bir süre mülteplilik yaptıkları sonra, Alman Sendikalar Birliği'nin Berlin Yabancılar Bürosu'nda danışman oldu.

21 Mayıs 1975 yılında toplanan DİSK 5. Genel Kurulu'nda Genel Sekreterliğe seçilmişti.

Çünkü işçi sınıfı tarihsel görevini yapacak bilinç ve örgütlenme düzeyine Parti eylemi içinde ulaşacaktır. Öte yandan, burjuvazinin ve sosyalizmin adına yola çıktığı söylenen sağ ve «sol» sapkın akımların işçi sınıfını bu noktaya getirecek almokmaya yönelik ve onu boş hayallerle avutacak, çıkamaz yollara sapıtacak girişimleri de sürüp gitmektedir. Bu, işçi sınıfının sendikal hareketi içinde de yürütülmekte veya baskılanmaktadır. Bu yüzden bu alanın onlara, onların etkisine açık bırakılması nasıl düşünülebilir? Hele bunu «sosyalistlik» adına istemek, burjuvaziden başka kimin işine gelebilir?

Günümüzde bu konuda ileri sürülen ve mutlaka yıkılması gereken bir düşünce, «Türkiye'de sol bölünmüştür, bu her yere yansımaktadır. Onun için özellikle sendikalar siyasi çizgi farklarına sokulmamalıdır. Sokulursa işçi sınıfının birliği bozulur» şeklindeki ifade edilebilecek düşüncedir.

Dikkat çekene nokta, bu «itiraz»ların sosyalizm adına ve entellektüel bazı gruplar tarafından yapıyor olmasıdır. Böyle bir çizgi tutturmak, bazılarının da işine gelecektir. Yoksa işçiler DİSK'e, onu sosyalist bir örgüt, sosyalist çizgide bir hareket olarak gördükleri için geliyorlar, bunu benimseyiyorlar, her anızdan bir durumu kabul ederek DİSK'li oluyorlar.

Durum bu iken, eğer işçiler en geçeri, en doğru, böyle olduğunu içinde her gün daha da güdülen bir hareketin bayrağı altında toplanıyorlarsa, «sendikal hareketi içine siyasi çizgi farklarına sokanlar», bu objektif gerçeği kabul etmeyip bölünçlü yollarla, yani bu «itiraz»ları olmuyor mu? Neden güdüldükleri ve gereksizlikleri ortaya çıkmaya başlamış «sosyalist» olan ama tarafız sosyalist olanlar, yaygınlaşmaya başlıyorlar ve gerici sendikalar yöneticilerinin kullanageledikleri malum metodlarla bayırıyorlar? Güçlerinin yettiği oranda ve alanında lasfyeye yöneliyorlar. Herici sendikal hareketin, bu niteliğini devam ettirecekse, sosyalist bir kimlik içinde taşınacak ve sendika işi demokrasilerini işletmek zorunda olduğunu unutuyorlar.

Türkiye İşçi Partilerinin bütün bu konularda tutumları açıktır. Partilerin, görevlerinin bilincine ve sorumluluklarına, sendikaların işçi sınıfının kitle örgütleri olduğunu unutmamaları, bu örgütlerin farkı siyasi tutumlarına sahip üyeleri olanları yönetme düşüncesiyle hareket etmeleri, Sendikaların işçi sınıfının mimarlığı olan en geniş kitlelerin kucaklamaları için çaba sarf ediyorlar. İşçi sınıfının ekonomik hareketinin, özellikle işçiler sendikası hareketinin, ülke içinde yürütülen sosyalist eylemin yanında ve onun paralelinde olmasını sağlamayı görevi biliyorlar ve bu yönde yılmadan çalışıyorlar. Burjuvazinin yutturmacalarına ve provokasyonlarına aldıkları kadar, sağ ve «sol» sapaamlara karşı da, onları etkisiz kılmak için mücadeleye giriyorlar. Bu yönde her gün ileri adımlar atılıyor.

vatan topkaları satılık veya kiralık değildir

(Beyazırafı 1. sayfa)

teğklatları ve tesisleri... bu anlaşmanın hükümlerine tabi olacaktır» denilmektedir.

Bu 3. maddenin her iki fıkrası hükümlerinden ortaya çıkan durum hiç bir tereddütte yeri bırakmayacak kadar açıktır: Birinci fıkrada adı geçen «tesis»lerde ABD hükümeti'nin savunma tedbirlerini yürürlüğe koyma yetki, kişi kayıtsız şartsız verilmiştir. 2. fıkra, bunlar dışında kalan ABD «tesis»lerinin bu anlaşma hükümlerine tabi olduğunu belirlediğine göre 1. fıkradaki tesislerin bu anlaşma hükümlerine tabi olmadığı hükmi mantığı bir sonuç olarak ortaya çıkmaktadır.

3. maddenin 1. fıkrasında ABD hükümetine tannan yetki, kendi başına, Türkiye'nin hükümlerini haklı söz konusu «tesis»lerde ortadan kaldırmaktadır. Kaldı ki, anlaşmanın diğer maddelerinde de hükümlerle ilgili bağdaşmayan hükümler vardır.

Dikkat çekene bir nokta da, Türkiye'de ABD'ye ait tüm kuruluşları kapsayan bu maddenin her iki fıkrasında da «üs» kelimesinin kullanılmamasıdır. «Üs», «tesis», «sistem», «sebeke», «teğklat» kelimelerinin tercih edilmiş olmasıdır. Oysa, örneğin «İncirlik Tesisi»nin, hükümlerine tabi, füzeleer, bombardıman uçaklarının bulunduğu askeri bir üs olduğu çoktan beri bilinen bir gerçektir.

Ayrıca, İncirlik üsünün, Amerika'nın Orta Doğu'ya müdahale edebilmesi ve kendi stratejisine ilişkin diğer faaliyetleri açısından taşıdığı önem de bilinmektedir.

Bununla beraber anlaşma, kelimeler, konusundadır «duyarlı dikkati» diğer maddelerde sürdürülmekte ve 5. maddenin itibaren üs ve üslerden söz edilmektedir.

2 — Anlaşmanın 3. maddesi ile 4. maddesi arasında Türkiye ile adeta aly eden bir çelişki vardır. 3. maddenin 1. fıkrasında, yukarıda belirttiğimiz üzere, bir takım «tesis»ler sıralanmakta ve bu yerlerde «savunma tedbirlerini yürürlüğe koyma» yetkisi ABD hükümetine verilmektedir. 4. maddenin 1. fıkrasında ise, ABD hükümetinin yürürlüğünü bırakarak ve anlaşma hükümlerinde tutulduğu anlaşlan bu tesisler için, «Türk Askeri Kuvvetleri Tesisleri» Tesisleri'nin Komutanı Türk olacaktır. Tesislerde Türk bayrağı dalgalanacaktır», denilmektedir. «Alınacak savunma tedbirlerini yürürlüğe koyma» maddesininin ABD hükümetine verildiği tesisler aynı «Türk Askeri Kuvvetleri Tesisleri» olabilir? «Türkiye'nin milli onurunu zedelemek» kayıpsı bu çok aldatmacasıyla mı giderilmek isteniyor acaba?

3 — Kaldı ki, «tesis»lerde Türk komutanlığı ve «Türk bayrağının dalgalanması» da bir göstermelik öteye gitmiyor, çünkü, hemen 5. maddenin 3. fıkrasında şu hüküm yer almaktadır: «Amerika hükümeti en yüksek rütbeli Amerikan subayını her üsteki Amerikan Birliği Komutanı olarak tayin edecek ve bu Amerikan subayı şu komutan ile direkt temas etme niteliğinde tasvayacaktır. Amerikan bayrağı yüksek rütbeli Amerikan subayının bulunduğu genel karargaha dalgalanacaktır.»

Bu Amerikalı komutanı aynı maddenin 4. fıkrasında şu geniş yetkiler tanıyanmaktadır: «Yüksek rütbeli Amerikan subayı üzerinde Amerikan tabiyetindeki personel, malzeme ve desteğini yönetimi ve kontrolünden, üslerde Amerikan personelinin tesisleri idare ve kulunganın, onların sağlık ve sosyal durumlarından mesul olacaktır.»

Demek ki, Her Üste bir Amerikan askeri birliği bulunacak ve ancak bu birliğin komutanı üs komutanı olarak tanımlanarak Türk komutanı ile temas edilecek. Amerikan birliği, sivil personeli ve alileri kendi komutanları, sivil emrinde üslerdeki malzeme ve tesisleri kullanacak, yönetecek, kontrol edecek, kendi sağlık ve sosyal işlerini yürütecektir; Yani kendi kendini ve üsü idare eden özerk bir topluluk olacaktır. Bu topluluk, «Alilerin İkametahları ve bununla ilgili yardım ve sosyal faaliyetler, üslerde teknik çalışmaların cereyan ettiği bölgeleerden mümkün olduğu nisbette ayrı tutulacaktır.» (4. Madde, 3. fıkra) Ayrıca, topluluğu teşkil eden ABD askerî kuvvetleri ve sivil personeli ve alileri 19 Haziran 1952 tarihli NATO Kuvvetler statüsü anlaşmasının tabi olacaktır. (15. Madde); Yani Devletin hükümlerininin somutla ifadesi olan Türkiye Cumhuriyeti kanunları dışında özel bir statüye sahip olacaktır.

Dahası da var. 8. Maddede şu hüküm yer almaktadır: «Amerikan kuvvetlerinin malzemeleri ve makul ölçüde gıda ve diğer ihtiyaç maddeleri ve Amerikan askeri kuvvetleri ve alileri için özel açılmış dükkanlar, sivil personeli ve aile efradını Türkiye'ye getirip götürülebilir.» (Bunlar ithal ve ihrac edilebilir.)

Bu demektir ki, Amerikan PAT satış mağazaları, buralarda satılan ve Amerikan personeline ait eşyanın gümrüksüz ithali, Amerikalıların özel posta servisi ve radyo istasyonları yaymaları ve bu topluluğun belirli durumlarda olun, Amerikan kanunları ve yargı organlarına tabi olmaları gibi ayrıcalıklar devam edecektir. 8. Maddenin 3. fıkrasında göre «malzeme, gıda maddeleri ve diğerlerinin ithali, ihracı ve dahilde yer değiştirilmesi», sadece «İlgili Türk makamlarına liste halinde bildirilecektir.» Askeri malzemeleri ve bina inşaatlarıyla ilgili diğer hususlarda da, sadece, «Türk makamlarının tasvibini» almak veya bu makamlara iş ayda bir rapor vermek gibi kayıtlar vardır.

Amerikan komutanının yetkileri bununla da bitmemektedir. 5. maddenin 1. fıkrasında: «ABD hükümetinin çalıştıracağı Türk sivil personelinin dışındaki personel, ABD hükümeti tarafından ihale edilmiş personel için mutlak komuta ve yardım ihtiyaçları'nın Türk makamlarına ait olduğu belirtilmektedir. Bu demektir ki, Amerikan asker ve sivil personeli ve alilerininin madde ABD hükümetinin çalıştırıldığı Türk personeli de Amerikan komutanına bağlı olacaktır.

4 — Üs ve tesislere ilişkin çok önemli sorunların çözümü bu anlaşma metninde muallaka bırakılmıştır. Şöyle ki, 7. maddede «Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından her üsünin gayesi, görevi, mahalli ve müsterek işletilmesini verilen yetki daha sonra karışıklık olarak teferrufla inilecektir» hükmü yer almaktadır ve maddenin devamında anlaşılacaktır ki, her üs için ayrı bir anlaşma yapılacaktır ve bu anlaşmalar, « aynı zamanda silah ve cephaneye ilişkin, Amerikan askeri ve sivil personelinin savunması için gerekli görülen başlıca malzemeler için yetki verilmiş miktarda da içine olacaktır.»

Her üsünin gayesi, görevi, işletilme yetkisi, silah, cephaneye, malzeme miktarları saptanmadıkça, « bu saptanmamış ne siredere gerçekleştirilebileceği de belli değildir » bu anlaşmanın yapılması olmasın pratik ne anlam taşıyabilir? Uygulanmadığı şu durum nasıl olabilir; sözü edilen anlaşmalar yapılmıyorsa da ABD hükümeti kendisine «ayrılan» ara-

sırlereki üs ve «tesisleri» şimdiye kadar kullanıldığı şekilde kullanmakta devam eder.

5 — Anlaşmanın en önemli maddelerinden biri olan 12. maddenin getirdiği hükümler de devletlerin kendi toprakları üzerinde hükümlerle ilgili hakları ile çelişmektedir. Bu maddenin 1. fıkrasında «Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından, ABD hükümetine ayrılmış ayrılar» söz edilmekte ve bu arazinin «kullanılması gerekli tadilatlar, kolaylıklar ve geçici hakları Amerika Birleşik Devletleri'ne bedelsiz ve talepte bulunmaksızın, bu anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren sağlanmıştır» denilmektedir. Bu hüküm ve anlaşmanın diğer maddelerinde üslerdeki Amerikan askeri ve sivil personeli ve alileri topluluğuna tannan ve yukarıdaki paragraflarda da açıkladığımız statü, «devletin hakimiyeti altında bulunan topraklardan bir kısmını devlet idaresinden ayırmaya matuf olduğunu» açıkça ortaya koymaktadır. 12. maddenin 1. fıkrasında da aynı ve yukarıda aynı şekilde açıkladığımız hükümler arızından bir «nece» kelimesi ile «bu arazilerde Türkiye Cumhuriyeti'nin ayrı sahipliği, kullanılması, kolaylıklar ve geçici hakları ihlal edilmeyecektir» ibaresinin konulmuş olması sözü edilen durumu, yani devletin hakimiyeti altındaki topraklardan bir kısmının devlet idaresinden ayırılması ve yabancı bir devletin hakimiyeti altına konması durumunu değiştirmektedir. Kaldı ki, ABD hükümetine belli ayrı parçaları ayırıp, aynı maddede sözü geçen hakları bir kere tanıdıkdan sonra, aynı ayrı üzerinde Türkiye Cumhuriyeti'nin «kullanma, kolaylıklar ve geçici hakları» nasıl saklı kalabilir?

SONUÇ :
1) İçerdiği hükümlerle «Türk kanunlarına değışikliğini getirdiği» apaçık belli olan bu anlaşmanın Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne getirilip getirilmesini hükümet istediğine bağlı değildir.
2) Anlaşmanın 65. maddesi 4. bendi uyarınca bu anlaşma mutlaka Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne getirilmeye zorundadır.
3) Bu anlaşma «Türkiye Cumhuriyeti'nin kendi toprakları üzerinde hükümlerle haklarını ihlal» etmektedir. Böyle bir anlaşma Türkiye Büyük Millet Meclisi'nden geçemez.
4) Bu anlaşmayı imzalayanlar «Devlet topraklarını... bir kısmını yabancı bir devletin hakimiyeti altına koymaya... veya devletin hakimiyeti altında bulunan topraklardan bir kısmını devletin idaresinden ayırmaya matuf bir filli işlevde bulunmuş» «ilim ceza» suçlarından Türk Ceza Kanunu'nun 125. maddesinin unutmuz görmüşlerdir. Söde NATO anlaşmasının 3. maddesinde dayanılmaktadır. Oysa bu madde, yalnızca NATO anlaşması çerçevesinde değil, anlaşma üyelerinin birbirleriyle ayrıca ikili anlaşmalar yapılabileceğini belirtmektedir, o kadar. Ve hiçbir anlaşma Anayasamız ve Ceza Kanunu'nu hiç saydıramaz.

Böyle bir anlaşmanın sorumluluğu yalnızca politik değildir. İmzacı ve savunucularını en ağır ceza ile suçlamak altına sokan bu anlaşma yürürlüğe konamaz.

«Amerika Birleşik Devletleri ile toprakları paylaşarak Türkiye İşçi Partisi Merkez Yürütme Kurulunda oluşan 6 kişilik yönetim işinde Başkanlık Kurulu tarafından yayınlanmıştır.»

parti ve sendikal hareket

Demokratik hak ve özgürlüklerin korunup geliştirilmesi, emperyalizmin çözümlenmesi ve sosyalizm yolunda ileri adımlar atılması mücadelesinin niteli, öne ve temel gücü işçi sınıfıdır. Böyle olduğu için de, bu mücadelede, işçi sınıfının ekonomik ve politik örgütlenmesi ve iktidar hedefine yönelik doğru çizgide yürütülen kararlı eylemi tayin edici unsur olacaktır. Bu örgütlenmeler geliştirildiği ve mücadelelerin gerekli kıldığı nitelikte oluşturulduğu oranda işçi sınıfı iktidara yürüyecektir.

Türkiye İşçi Partisi, kapitalizmden sosyalizme geçişi ve sosyalizmin gerçekleştirilmesini sağlayacak tarihsel toplum gücü olan işçi sınıfının partisidir. Bunun için de Partinin görevi, işçi sınıfını bu işlevini yapacak bilinç, bilinç ve eylem düzeyine kavuşturmak.

Türkiye İşçi Partisi'nin, işçi sınıfının ekonomik mücadelesinde ve Türkiye sendikal hareketinde bakış açısını bu çerçevede belirlemek gerekir. Parti, işçi sınıfının ekonomik mücadelesinin ve bu alandaki örgütlenmesinin gelişip güçlenmesini, bu hareketin ileri bir çizgide oluşturulmasını sağlamayı en önemli görevleri arasında görür. Partilerin işçi sınıfının sendikal mücadelede içinde aktif olarak, en önde çalışıyor olmaları.

İşçi sınıfının en geniş kitlelerinin bir araya geldiği sendikalar, sosyalist eylemin kapsamı içine girerler. Bunun aksi düşünülemez.

SAHRA'DA KURTULUŞ SAVAŞI

İspanya, Şubat ayı içinde, eski bir sömürgesi olan Batı Sahra'dan askerlerini çekti. İspanya ve emperyalist güçler, bölgenin Fas ve Moritanya arasında paylaşılmasını istiyorlar. Böylece Ceza-yir'in tam bir gerici rejimler çemberi içine alınması, Sahranın zengin fosfat yataklarının Fas'a, dolayısıyla emperyalizme teslim edil-mesi ve bölgedeki ilerici gelişimlerin frenlenmesi amaçlanıyor. Bu devir işleminde faşist İspanya'nın yararı ise iki yönlü; bir yandan maden yataklarından pay almaya devam edecek, öte yandan sömürgelelerinden birini tasfiye etmiş ülke saygınlığını (!), Fas ve Moritanya rejimlerinin de dostluğunu kazanacak.

Birçok Asya ve Afrika ülkesinde yenilen, gerileyen emperyalizm, halâ etki alanı içinde kalan ülkelerde direnişini sürdürmeye, bir süre daha tutunmaya çalışıyor. Zengin petrol yataklarına ve önemli bir stratejik konuma sahipolan Batı Sahra ve çevresindeki ülkelerde sömürüsünü, etkinliğini devam ettirmek tüm emperyalist - kapitalist kamp için hayati bir değere sahip.

Ülkesindeki devrimci ve ilerici güçleri yıllardır baskı ve te-rörün en ilkel biçimlerini altında ezmeye çalışan II. Hasan'ın monar-ko - faşist yönetiminin Sahra halkına da özgürlük getirmeyeceği açıkta. Gerçekten, oyunun ilk sahnesinin figüranları olan onbinlerce aldatılmış Fas köylüsü önpandan çekilir çekilmez, Fas işgal birlikleri, Sahra köylerini yakıp yıkarak, kadın ve çocukları bile kitle halinde öldürmekten çekinmeksizin ülke içlerine doğru ilerlediler. Ama istilacılar, karşılarında 1973'te İspanyol sömürgeçle-rine karşı kurulmuş bir kurtuluş örgütünü, POLİSARIO'yu buldu-lar.

Sahra halkının bağımsızlığı için savaşan bu örgüt, şimdi, üs-

tün istilacı güçlere rağmen Sahra Demokratik Arap Cumhuriyeti'nin kuruluşunu ilan etmiş bulunuyor. Kısa süre içinde birçok ülke yeni cumhuriyeti tanımaya veya desteklemeye başladı.

Öncelikle Cezaiz tarafından desteklenen POLİSARIO, zorlu bir kurtuluş savaşı için hazırlanıyor. Kadınlar, çocuklar Faslı işgalci-lere karşı savaş eğitimi görüyorlar. İşgal ordularının zulmünden kaçan 20.000 kadar göçmen de Filistin'deki benzer şartlar içinde kurtuluş örgütünün kontrolü altındaki bölgede, kamplarda yaşamakta... Bugün iki cephede, Fas ve Moritanya'ya karşı aynı zamanda savaşmak durumunda kalan POLİSARIO henüz büyük başarılar elde etmiş değil, ama kalıcı savunma hatları kuruyor ve dünya demokrat ve ilerici kamuoyundan geniş bir destek görüyor. Bir süre önce Birleşmiş Milletler'e sunulan «Sahra halkının kendi geleceğini kendinin belirlemesi» yolundaki karar tasarısı 80 ülkenin desteklemesiyle kabul edildi. Demokratik Vietnam ve Küba adına Cezaiz'ri ziyaret eden Giap ve Castro «Sahra halkının mücadelesini desteklemeye hazır olduklarını» belirttiler. İspanya'da anti - faşist güçlerin en önemli kuruluşlarından biri olan Demokratik Cunta, POLİSARIO ile ortak bir bildiri yayımladı ve «Sahra halkının mücadelesini desteklemek için İspanya'da geniş çaplı bir politik ve maddi dayanışma hareketi oluşturulacağı» açıkladı.

Sahra halkı bağımsızlığını kazanacak. Bu mücadeledir İspanya, Fas ve Moritanya'dakiler dahil olmak üzere tüm dünyanın ilerici güçleri kurtuluş savaşlarının yanında.

Dün İsrail'in, İran'ın, ... bugün Fas ve Moritanya'nın ardında bütün çirkiniyle boygösteren emperyalizm Sahra'dan da kovulacaktır!

İspanya'da anti-faşist güçlerin birliği

İspanya'da demokratik güçler arasında birliğin sağlanması yolundaki çabalarda somut ve önemli başarı sağlandı. Demokratik Cunta ile Demokratik Platform hareketleri arasında «Demokratik Koordinasyon» adı ile bir birlik kuruldu. Bilindiği gibi Demokratik Cunta sosyalist güçlerin, Demokratik Platform ise sosyal demokratların kontrolünde iki kuruluştur. Yayınlanan bildiride Demokratik Koordinasyon'un amaçları şöylece belirtiliyor : Siyasal tutukuların özgürlüğe kavuşturulması, sendika özgürlüğü, milliyetlere ve bölgelere siyasal özgürlük, tek ve bağımsız bir yargı gücünün kurulması, silahlı kuvvetlerin tarafsızlığının sağlanması, genel seçimin yapılması ve bugünkü rejimden demokratik kopuşun gerçekleştirilmesi.

İngiliz işçi partisi liderliği seçimini sağ kanat kazandı

Hayatında bir kere bile sosyalizmin klasik kaynaklarını okumamış olmakla övünen Wilson'un başarısız politikasına yöneltilen tepkilerin baskısıyla istifâ etmesinden sonra

iktidardaki sosyal demokrat İşçi Partisi liderliği için geçtiğimiz günlerde seçim yapıldı. Seçimler parti içinde sok kanadın eskisine göre daha güçlendiğini ortaya koydu. Fakat yine de liderlik ve başbakanlık seçimini sağ kanat kazandı. Yeni Başbakan Callahan, ilk tedbir olarak patronlar tarafından ödenen gelir ve kuramlar vergisinin azaltılacağını bütün halkın ödediği vasıtalı vergilerin artırılacağını açıkladı. Ayrıca bir süre sonra ücret artışlarının kontrol altına alınacağını belirtmeye de im-hal etmedi. Ama burjuvazi bu tür görevle-rin gerçekleştirilmesi için bile İşçi Partisi'ni iktidarda tutar mı bilmez. Çünkü partinin parlamentodaki çoğunluğu yalnızca 1 oyluk farka dayanıyor.

Yunan büyük burjuvazisi de kredi peşinde

Türkiye Hükümeti ile A.B.D. arasında yapılan ikili anlaşma ile Türkiye'ye kredi verileceğinin açıklanmasından sonra, Yunan egemen sınıfları da Washington'un kapılarını açıyor. Alınan krediler hemen hemen bütünüyle silah alımında kullanılacak. Silahların satıcısı doğal olarak A.B.D. Türkiye'de ve Yunanistan'da egemen sınıflar alacakları komisyonları hesaplayarak ve her iki ülke halkını birbirli aleyhine kıskırtıp iç gelişmeleri gözlerden saklamanın peşindedir. Türkiye ve Yunanistan arasında uzun dönemli ve gerçek bir barışın kurulması ancak ve ancak sosyalist Türkiye ve sosyalist Yunanistan ile mümkündür.

NATO kuvvet indirimini reddetti

İkibüçük yıla yakın bir süredir NATO ve Varşova Paktı üyeleri arasında sürdürülen kuvvet indirim görüşmeleri NATO temsilcilerinin kuvvet indirim tekliflerini reddetmeleri yüzünden simdilik başarısızlıkla sonuçlandı. NATO yetkilileri her iki tarafın eşit oranda askeri kuvvetlerini indirmeleri durumunda askerî güç dengesinin daha büyük ölçüde Varşova Paktı ülkelerinden yana olacağı gerekçeyle barış düşmanı tutumlarını bir kere daha gösterdiler.

Arjantin'de askeri rejim

Peron'un ülkeye dönmesinden kısa bir süre sonra başlayan ve özellikle karısı İzabel Peron'un yerine başkan olmasından sonra iyice yoğunlaşan baskı ve sindirme kampanyasının yetersiz kalması emperyalizmi ve Arjantin egemen sınıflarını daha da keskin tedbirlere yöneltti. CIA tarafından örgütlenen faşist ölüm mangaları, kuvvet komutanlarının önderliğinde gerçekleştirilen askeri darbeden bu yana, yürüttükleri tedhişi daha da arturdular. Darbeden sonra 100'ü aşkın sosyalist ve ilerici öldürüldü. Sağ teröre bağımsız, küçük silahlı gruplar oluşturarak karşı durma çabaları gittikçe zayıflıyor. Kitle eylemleri ise darbeye rağmen analıksız devam ediyor.